

હોવલ

૭૮૬

મોઢન

અમાં તા ખુવદ દર દહાં બંચેગીર,

તાચે મોહમદ ખુવદ દિલપગીર.

—શેખ સચ્ચદી

તોલકમે રશીદિયદ
નઅતક ખાના
O. T.
19 DEC 1928

જનાખ કોઝી અમીરહીન સાહેબ

શહેર કોઝી ગણદેવીની હરમાશથી

જમાન અને ગુજરાતી હરકમાં

—જાણી મસિદ કરનાર—

શેખ ગુલામ હુસેન સહેદા.

૩૦ સંકેદા સદે હોગો, આમલીપુરા, સંકેદ (જા. મુરત)

પત ૨૦૦૦]

કોમત આઠ આના.

પરદેશ ખાતે ૧ શીલોંગ

૨૪૩૭૫

સાંદેર ખખર.



મીલાતે અકબર ઉદ્ધ

૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(સત્યમતી કાપાસાગિઃ વિભાગ)

અનક્રમાંક ૧૪૩૭૫ વર્ગિક

પુસ્તકના નામ જાણત ૬૧ ખખગા

તારીખ ૨૬/૧૨/૬૬

સંદેશ પુસ્તક ઉપા.

સાંદેર

જી. સુરત.

૭૮૬



તોલકાએ રશીદીયલ

ઉર્દૂ

નઅતકા ખબના

(૧) ગઝલો અદ્દખર વાસ્તી (મીરઠી)

ઈમતીયા લાઈલાયા ઈસલવાયા, ઈતતેયા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 ખુદમેં હર સજર કે પતે પર હે લીખા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 હો ગયા દુખ આઈના હસને પગ લીયા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 આ વેલ મકબુલે બારગાહ હો, વીદીયા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 મરઝે માસીયત કે ખીમારે લો દલા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 પુસ્ત પર મોહર, મોહરમે તાવરીર ખુસનુમા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 નઝમમેં કબ્રમેં જ્યા પર્લો અય ખુદા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 હે મહમદ રસુલે હક બારક મશગલા લાઈલાયા ઈસલવાયા,
 દેખ ફીર દીલમેં નુરકા આલમ કેહુ ઝરા લાઈલાયા ઈસલવાયા.

દોખા હઝરતને આસમાનો પર બા બા લાઈલાડા ઇલલલાહ.
ખાતમેં હઝરતે સુલેમાં પર નકસ થા લાઈલાડા ઇલલલાહ.
અસોં કુરસી પે નુરકે ખતમે લીખતીયા લાઈલાડા ઇલલલાહ.
ગરતલબહે બહીસ્તકી અકબર પળ સદા લાઈલાડા ઇલલલાહ.

૨. ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરહુમા મરહુમા રસુલુલ્લાહ.

હે હુખીએ ખુદા રસુલુલ્લાહ, અફસરે અંબીયા રસુલુલ્લાહ.
ખાએસે દોસરા રસુલુલ્લાહ; સમયે બઝમે હુદા રસુલુલ્લાહ.

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરહુમા મરહુમા રસુલુલ્લાહ.

વીર્દ ઇસકા કરે બે છ કે સાથ, ઇશિક દોખા ઉવેં નખી કે સાથ.
હે થેહ તાવીઝ આદમ કે સાથ, પળતે રોડના મંસ ખુશી કે સાથ.

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરહુમા મરહુમા રસુલુલ્લાહ.

મંચને મુરશીદ સે એક દિન પુંછા

યાદ હય કુછ ગુનાહ ફી બી દવા

ફીરતો ઇરિસાદ મુઝમે કુમ્તાયા

પળ લીયા કર તું ઇરિકો જુબાહ હો મસા

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરહુમા મરહુમા રસુલુલ્લાહ.

હુંઢતે હો અગર ખુદાકી રાહ
 ગર હે કુછ દીને અહમદીકી ચાહ
 ચેહુ બળી ચીજ હે ખુદા આગાહ
 પળીએ ચેહુ શેઅર પળકે બીસમીલ્લાહ
 રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ

મરહુબા મરહુબા રસુલુલ્લાહ
 ધ્વિસે મીલતીહેં નેઅ મતે સારી
 ધ્વિતી બાહે બ દરગાહે બારી
 જબ હો અકબર અદમકી તૈયારી
 હો ચેહુ મેરી ઝબાન પર બારી
 રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ

મરહુબા મરહુબા રસુલુલ્લાહ

(૨) ગઝલે અકબર (મીરઠી)

તવહીદકા હર ઇનસાં કુઝા નઝર આતા હે.

આગોસમેં કુઝે કે દરયા નઝર આતાહે.

બે ગુલસને તયબામેં ગુન્ચા નઝર આતા હે.

ઉસ ગુન્ચે મેં જન્નત કા બાકા નઝર આતાહે.

પ-તોમેં મદીનેકા નકસા નઝર આતા હે.

પુલોમેં મહુમદ કા જલવા નઝર આતાહે.

ઇસા નઝર આતાહે મુસા નઝર આતા હે.

લેકીન ન કોઈ ઇનમેં તુમસા નઝર આતા હે.

સખ હસરકી મેહફીલમેં તકતે હેં તેરે મુંહકો.

સરપર જો સફાઅતકા સેહરા નઝર આતાહે
જબસે મેરી આંખોમેં તુમ આકે સમાએહા

પુછો ન ઈન આંખોસે કયા કયા નઝર આતા હે.

બાનાંકી તરફ સરસે હે ફખર હુમે ચલના

અય ખીદ્ર ચેહી રસ્તા સીધા નઝર આતા હે.

મહબુબ હે કુચેમે દેખીહે બહાર અયસી

જો પુલ હે જન્નતકા કાંટા નઝર આતા હે

જન્નતકી બહારેં સખ આંખોમેં ખટકતી હેં

જુસ વક્ત મદીનેકા સેહરા નઝર આતા હે

વોહ ચાંદને ખાઈ હે મુંહકી તેરે ચેહરેસે

માથે પે ખીજલતકા ટીકા નઝર આતા હે.

હોં એક દુધ મીટકે આદીલ કો મીલા દીલસે,

આંખોકી લખાઈ મેં ઝગડા નઝર આતા હે.

ચેહ રંગે મનો તું હે કીસ સાબદા બાઝીકા

અકબર તેરી હુસ્તીમેં ઘેકા નઝર આતા હે.

(૪)ગઝલે અકબર. વારસી (મીરઠી)

હર દર્દકી દવા હે સદ્દે અલા મહમ્મદ

તાલીએ હર બલા હે સદ્દે અલા મહમ્મદ.

મહબુબે કીખીયા હે સદ્દે અલા મહમ્મદ,

કયા નકસે ખુસનુમા હે સદ્દે અલા મહમ્મદ.

કુરમે ખુદા હો હાંસીલ જન્નતમેહો વોહ દાખીલ,

જીસને લીખા પગા હે સદ્સે અલા મહુમદ.
 જન્નત મુકામ હોગા દોઝખ હુરામ હોગા,
 ગર દીલપે લીખ લીયા હે સદ્સે અલા મહુમદ.
 ઉસકી ન જાત હોગી રેહમતખી સાથ હોગી,
 જો પગકે મર ગયા હે સદ્સે અલા મહુમદ
 જો હર્દ લાદવા હો ચેહુ ઘોત કર પીલા દો,
 કયા નુસખ એ શિક્ષા હે સદ્સે અલા મહુમદ.
 કાંધા બદલને વાલો હમ રાહ ચલને વાલો,
 પગ તે ચલો રવાહે સદ્સે અલા મહુમદ.
 જાનેલી દે ઈસ્મકો રીદવાં ન રોક હમકો,
 સીનેપે લીખ રખા હે સદ્સે અલા મહુમદ.
 મનઝીલકા હે ભરોસા અકુખર ગગલમેં તોસા.
 કયા ખુગ લે ચલા હે સદ્સે અલા મહુમદ.

(૫) ગઝલે અખગર

અખતો મદીને વાલે મદીને ખુલવાલે, પગગચે જાન કે લાલે મદીને
 ખુલવાલે.
 હીજર કે ગમસે હે જીના મુશકીલ, ખાના મુશકીલ પીના મુશકીલ
 ખીંચું કહાં તક નાલે, મદીને ખુલવાલે
 દીલપે હુઝારોં બલાચે, આઈ રંજો અલમકી ઘટાચે છાઈ,
 કાલે ગેસુઓં વાલે, મદીને ખુલવાલે.

રાહ કઠન હે કોસ કળે હેં, કદમ કદમ પર કાંટે પળે હે,
 પુટકે રોતે હેં છાલે, મદીને ખુલવાલે.
 તાકત ઝાચેલ રસ્તા મુશકીલ, રાત અંધેરી દૂર હે મનઝીલ,
 તુરે ખુદાકે ઉગલે, મદીને ખુલવાલે.
 અખગરકા દીલ ગમસે તપાં હે, સોઝેનીહાં સીનેસે અયાંહે.
 ખસ્તા જીગરકી દોઆલે, મદીને ખુલવાલે

(૬) ગઝલે મુરાદ

યાસીનકા તાહાકા લકબ પાચે હુચે હો
 તુમ ખનમે તુખુવતકી સનદ લાચે હુચે હો
 આને કોતો યુઆચે નખી લાખોં વલેકીન
 સરતાજે રસુલ ખનકે તુમહીઆ ચે હુચે હો
 મેરાજકીશખ હકને કહા પરદે મેં આચો
 કયું રક તે હો મેહમાન હો ખુલવાચે હુવે હો
 બખસુંગા ઈસારોંપે ગુલામોકો તુમારે
 કયું ઉનકી સીયાહ કારીસે સરમાચે હુચે હો
 કયું નાઝન કીસમતપે કરે હુમસે સીયાહકાર
 રહુમતકી ઘટા ખનકે જો તુમ આચે હુચે હો
 હેશાન તુમારીહી રક્ષના લકા ઝીકરક
 વસ સમસો દોહા ખનકે તુમ હીઆચે હુચે હો
 કોનેન મોઅત્તરહો તુમ હારે ગુલે રખસે
 વેહદતકા ગુલીસ્તા તુમહી મેહકાચે હુચે હો

રેહમતપે મુરાદ ઉસકી ભરોસા નહિ સાચદ
તુમ અપને ગુનાહોંસે જો ઘબરાયો હુએ હો

(૭) ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

નઅ તોં કે મઝા મીકી હો જલવા તુમા ડાલી

બુલબુલ ધનહી પુલોંકી ચુન ચુન કે સબ ડાલી
ઈસશાન સે હઝરત કે રોઝેપે અગા ડાલી

કલ્યો કે બના ગઝરે પુલોંકી બના ડાલી
દીવાનકા હર સફડા ફીસ્તી હે જવાહીર ફી

તવસીફે મહુમદ ફી હે સબસે સીવા ડાલી
બીમારીએ ઇસ્ત્યાકા પત્તા ન લગા રખ્યા.

જબ તેરી સફાઅત ને સેહુતકી હવા ડાલી.
મસરૂર હુઈ આંખેં પુર નુર હુઈ આંખેં

જસ જસને મહુમદકી ખાકે કફેપા ડાલી.
રીઝવાં તેરી જન્નત કે તયબાસે હેં કબ અચ્છે,

પત્તોંસે મીલા પત્તા ડાલીસે મીલા ડાલી.
નાઝાં ન હો કયું આસી હઝરતકી સફાઅત પર

સબ આગ ગુનાહોંકી રહેમતને બુઝા ડાલી.
અય મુનકીરો દેખો તો હર નજલકી ઝુક ઝુક કર

તાઝીમે મહુમદકા દેતી હે પતા ડાલી.
સત્તાર તેરે આગે કયા પેસ કરે આજઝ.

એ જોંક જો ગઢળીથી રહેમતને છીપા ડાલી.

અંગુરકી જા દીલ હે બાદામકી જા આંખેં
 મનઝુર ચેહ ફરમાલો મહબુબે ખુદા ડાલી.
 અય અપ્રેકરમ અબતો રહુમતકે કોઈ છીટે
 અરમાનોકી સખ ખેતી હુસરતને જલા ડાલી.
 ઉસ રોઝે પે અય અકબર ફીરદોસકે પુલોંકી
 તાકોં મેં બના જાલી-જાલી મેં સજા ડાલી.

(૮) ગઝલે સુરાહ

સરહારે જહાં સરતાબે રૂસુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
 ગુલઝારે ખલીલ કે ઝેળા ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરે નુરસે ઝુલમતે કુફ્રી-ગીટી-ઘોરળળ ગર્ધઝજત કબીલેકી
 તેરે નામસે લરઝે લાત હુબુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરા ચેહુરએ અનવર નુર ફીઆ-બાતા હે કસમ હસકી મુબાહાં
 રેહુમતકી ઘટાહોં તેરે શાકુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરા નુર ખુદાને કીયા પયદા ઘોર ખુદહી હુવા ઉસપર શયદા
 હુઈ નુરસે તેરે ખલકત કુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરે નુરસે શેશન શમસાં કમર દેં તેરી ગવાહી જુન્ના બસર
 હે તેરી મહકસે બસાહર ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
 હુરોંને જો પુંછા શબે અસરા અદ્વાહુસે મીલને કોન ચલા.
 હુવા શોર જુનાંમેં ફલકપે ચેહ ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
 તળ પાઓ ન હીજરમેં શાહે અરબ ખુલવાલો મદીને સુરાહ
 કો અબ.
 હો ચશમેકરમયા શાહે રૂસુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.

(૯) ગઝલો અકબર વારસી (મીરડી)

ગુલ રૂબસે હે શરમીદા સમસાદ ખજૂર કદસે.

હર હુસ્નકી યકતાઈ ઝાહેર હે મહુમદ સે.
વોહ ઝીલ્લે ખુદા યકતા સાયા ભી ન હો જસકા

ફીર કીસકો શખાહુત હો ઉસ તુરે મુજદદસે
વાઝેઝ મેરી આંખો કે કુરખાં હો ધન આંખોને

અલ્લાહ કો દેખા હે દીદારે મહુમદ સે.
દુન્યાં સે નીરાલા હું વોહ માંગને વાલા હું

અલ્લાહ કો માંગુંગા દરખારે મહુમદ સે.
વોહ સબકા હે અનદાતા દર બંદ નહિં ઉસકા

કાફીરસે કલંદર સે ઝીન દીકસે મુસ્તદ સે.
ઝાહેદ તુઝે વેહદત કે આઝઝે નઝર જલવે

નીકલે ને મનો તુ કે મયદાનકી સરહદ સે.
પોંહયુંગા વહીં સીધા કેહતે હેં જસે તયબા

અકબર ને મેં નીકલુંગા ધસિ જસ્મ કે શુમબદ સે.

(૧૦)

મંગતા હો તો અયસાહો મીઠત સે ખુશામદ સે
કોનેનકી હરને અમત લેતા હૂં મહુમદ સે.

મેહ ફઝલકા ખુલ ખુલ કર બરસા ને શુનાહોં પર
હર મુદદ્દયે નેકી શરમાને લગા બદસે.

મતલુબસે તાલીબકે છુપતે હેં કહીં જલવે
રોશન હે અરબ સે રબ ઝાહીર અહદ અહમદ સે.

રોઝેકી બુલંદી પર પોંહચેગી નઝર કચુંકર
 જળ અશનિ દેખા હે નીચા ઈસી શુભખદ સે.
 ઈસ બાતપે મરતા હું વોહ જલવા દીખાએંગે
 અંધેર હે ઘબરાના તારીકીએ મરકદ સે.
 અકબર તેરે આકાસા કોઈ નહિં અનહાતા
 મુંહ માંગી મુરાદેં સબ મીલતીહે મહંમદ સે.

ગઝલે મુરાદ

હસીનોં મેં બસ માહપારા તુહી હે
 દો આલમમેં અદ્લાહકા ખ્યારા તુહી હે
 મેં કુરબાન અય આમેના કે દુલારે
 હલીમાંકી આંખોકા તારા તુહી હે
 તેરે નુરકી રોશની હે જહાં મેં
 દો આલમકા રોશન સીતારા તુહી હે.
 હસીં સેંક જોં હેં મગર સચતો ચેહહે
 કે હુસ્ને અઝલકા સંવારા તુહી હે.
 ખીલે પુલ લાખોં મગર દર હકીગત
 શુલીસ્તાં મેં એક શુલ હઝારા તુહી હે
 તુજે છોળ કર અબ કીધર બાએં આસી
 શક્ષીએ કયામત હમારા તુહી હે
 ખબર લે મુરાદે હઝીં કી ખબર લે
 કે દુટે દીવોંકા સહારા તુહી હે.

(૧૧) ગઝલો અકબર-વારસી (મીરઠી)

મુખારીક તુઝે યેહ બગાઈ હલીમા
 બળે હીલ્મ વાલે કે લાઈ હલીમા.
 મીલા દીન દુન્યાકા સરદાર તુઝકે
 તેરી ખાત હકને બનાઈ હલીમા.
 યેહ હીલમો સવાબ ઉન કે હીસ્સે મેં આયા
 ખીલાઈ શવયખા હે દાઈ હલીમા
 બની સઅદકા દસ્ત રસ્કે ચમન હે
 ગુલે હાશમી ચુનતે લાઈ હલીમા.
 વોહ અલ્લાહ વાલા તેરી ગોદમેં હે
 સનાગર હે જુસકી ખુદાઈ હલીમા.
 દીયેકી ઝુરૂરત ન મશઅલકી હાજત
 અજબ રોશની તુને પાઈ હલીમા.
 બની સઅદકી ચોરતોં કે હસદ હે
 બળી દોલતેં લુટ લાઈ હલીમા.
 જો હુરે મલકકે મયસ્સર નહિં હે
 વોહ નેઅમત તેરે હાથ આઈ હલીમા.
 તેરી ગોદમેં વોહ ગુલે મુતતલીબહે
 કે તાલીબહે જુસકી ખુદાઈ હલીમા.
 નખી તુઝસે રાઝી ખુદા તુઝસે રાઝી
 અળીકી યેહ તુને કમાઈ હલીમા

હું મુશકીલેં સારી આસાન અકબર
બની જળ મહામહી દાઈ હલીમા.

(૧૨) ગઝલે મુરાદ

મુબારક હો તુઝકો બનાઈ હલીમા
હો આલમકી દોલત કમાઈ હલીમા.
યેહ બખ્તે રસાકી રસાઈ હલીમાં
અજબ દોલતેં લેકે આઈ હલીમાં.
બની સઅદતક હું ફરીશ્તે બરાતી
કે મકકે કે દુલે કો લાઈ હલીમાં.
મીલી ઓર દાયેં કો દુન્યાકી દોલત
તુહી રહમતે દીન લાઈ હલીમમા.
બના ઘર તેરા રસ્કે ગુલઝારે જન્નત
યેહ કીસશાન વાલે કો લાઈ હલીમા.
મલક તેરે ઘરકી ઝીયારત કો આઘેં
યેહ કયાને અમતેં લુટ લાઈ હલીમાં.
બને આંદ મુરજ બીજન કે ખીલાને
તું ઉસનુર વાલેકો લાઈ હલીમા.
તેરી બકરીયાં દુધ સબસે સીવા હેં
યહ કયા બરકતેં લુટ લાઈ હલીમા.
મુરાદ અબતો બતમે મુબન ઇસિપે કરદે
કે કીસમત કી માલીક થી દાઈ હલીમા.

(૧૩) ગઝલો અકબર વારસી (મીરઠી)

યેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરે ગુલ ઉઝાર સોન્ન

તેરે જાગને કે સદ કે મેરી જાને જાર સોન્ન

તુઝે દે રહી હુ લોરી કરતી હું ખ્યાર સોન્ન

સતોંકો જાગતા હૈ મેરે હો શ્યાર હોન્ન

બની સઅદકા કબીલા હુવા બાગ બાગ તુઝસે

મેરા દુધ પીને વાલે ગુલે નવ બહાર સોન્ન

મેરા દીલ હો તુઝપે વારી મેરી જાં હો તુઝપે સદકે

મેરે નુરે એન સોન્ન મેરે શીર ખવાર સોન્ન

યેહ હૈ એન વકતે રાહત મેરે ઝીનેસે લીપટ જા

આંખોમેં નીંદકા હૈ તેરે ખુમાર સોન્ન

હૈ યેહ ગરમીયોંકા મોસમ કળી ધુપ પડ રહી હૈ

ન જા બકરીયાં ચરાને સુએ કાહ સાર જોન્ન

ઝુલા ઝુલા રહેથે કેહ કેહ કે યેહ ફરીસ્તે

આરામ કર લખીએ પરવર દિગાર સોન્ન

તેરી આંદસી જીર્મી પર મેરી રૂહ હો તસ દદુક

તેરી મસ્ત આંખળીયો પર મેરી જાંનીસાર સોન્ન

કયા જાને કયા કરેંગી તેરા શરમગી નીગાહે

હૈ યેહ ગાફીલોં કે હકમે બળી હો શ્યાર સોન્ન

હૈ યેહ વઝહા ઉસકા સઅ્યા અદલાહ બખસ દેગા

ઉમ્મત કે મારે ઇતના ન હો બેકશાર સોન્ન

હુવા વર્મ પાચે શેહ પર તો કહા ખુદાને અકબર
તેરા ઇતના જાગના હે મુઝે નાગવાર સોજા

(૧૪) ગઝલે મુરાદ

ચેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરી જાનીસાર સોજા
તેરે જાગનેકે સદકે મેરે શુલ ઊઝાર સોજા
તેરે દમ કદમકી બરકત મેરા ઘર બનાહે જન્મત
તુ હે દોઝહાકી ઇજ્જત તુઝે કરકું ખ્યાર સોજા
તેરી ઝોલી નુર વાલી તેરી શીકલ ખ્યારી ખ્યારી
ચેહ હલીમા તુઝપે વારી મેરે તરકુ દાર સોજા
મેરા નુરે એન હે તુ મેરે દીલકે એન હે તુ
ચેહ હલીમા તુઝપે કુરબાં હો હબ્બર બાર સોજા
અમને જહાંકી ઝીનત હે તુહી શુલોંકી રંગત
હે ચેહ સારી તેરી નીગ હત શુલે નવ બહાર સોજા
તુઝે એકદમ ન દેખું તો તગપ કે જાન દે હું
મેરી જાનો દિલકા ખ્યારે હે તુહી કરાર સોજા
અય અરબ કે મેહરે તાબાં હે તુહી મહે દરખશાં
મે તેરી ઝલક કે કુરબાં હુરે આબદાર સોજા
અય મુરાદ શીર સુનાદો જો હલીમા કેહ રહીથી
મેરી જાનીસાર સોજા મેરે શુલ ઊઝાર સોજા

(૧૫) ગઝલો અકબર વારસી મીરઠી

દીલ વોહી દીલ હે કે જો તેરા તમનાઈ હે
 આંખ વોહ આંખ હે જો તેરી તમાશાઈ હે
 ઈસ લીએ મેરી નઝર હે તેરે જલવોંપે નિસાર
 મેરી આંખોમેં તેરે નુરકી ખીનાઈ હે
 નુર વોહ નુર કે જીસ નુરકે નજદીક કભી
 ન જમાઈ હે ન સાયા હે ન અંગળાઈ હે
 પીછે આના હે તેરા ખતમે નુખવતકી દલીલ
 સાયેકા સાથ ન હોના તેરી ચકતાઈ હે
 ખીલકે મુરઝાએ બહોત પુલ જહાંમે લેકીન
 ઈમ્મિ ચમનમે જો તુમ આએ તો બહાર આઈ હે
 તેરે દન્દાંભી ઉજલા હે અધેરે ઘરકા.
 સુઈભી આયશાકી ખોઈ હુઈ પાઈ હે.
 કીસકો ઇરસાદ હે અતમમતો અલય કુમને અમત
 કોન અયસા હે કે જીસને ચેહ સનદ પાઈ હે.
 ઉસકે સદકેમેં મુઝે અપના દીખાદે દરબાર
 જીસને તેરે દરે દોલતકી કસમ ખાઈ હે.
 રાત ભર જાગને વાલે તેરે સદકે માં આપ
 મેરી કીસમત કો જગાદે બળી નીંદ આઈ હે.
 ને અમતેં બાટને વાલે હો ઈધર અશમે કરમ.
 ખાલી જાના બળી બદનામી હે રૂસવાઈ હે.

ચેહુ દુઆ હે કે મહુ'મદ કા હો લખપર કલમાં.
જખતક અકબરકો અતા લખતે ગોચાઈ હે.

(૧૬) ગઝલે મલેક

ગુલામાંને મહુ'મદકો લલા કયા કર કયામતકા
ઉડાયા જખ રસુલુલ્લાહને ખીળા સફા અતકા.
જલાએગી લલા નારે જહન્નમ ઉસકો કયા તાકત
જો પગતા હે જહાંમેં રાત દીન કલમા મહુ'મદકા.
ન સોએ રાત લર ઉમ્મતકી ખાતર કયા મહુખ્ખતથી
અદા હો કીસ જ્યાંસે સુકરીયા ઉનકી ઈનાયતકા
જો રખકર સરકો સીજદેમેં દુઆકી તો નીદા આઈ,
ઉડાએ સરકોદરયા જોસપર આયા હે રેહુમતકા.
નકીરેં આનકર પુછેગે ગર મૂઝસે તો કેહુ દુંગા
કે બંદા હું ખુદાકા ઓર કફસ ખરદાર હુઝરતકા.
સુઝે ખુલદે બરીમેં કયું લીયે જાતે હો રીદવાનો
મદીનેકી લગી હે લો નહિ મુસ્તાક જન્નતકા.
સએ મેરાજ ખાલીકને ફરીસ્તોંસે કહા કેહુ હો,
કહીં દેખા લીયા કેઈ બશર ઈસ સાન સવકતકા.
સખા અહવાલકો મેરે સહેબતહાએ કહે દેના
સખી ઈસ દર્દે હીજરાંકી મુસીબત રંજે આફતકા
ખુલાલો ચારસુલુલ્લાહ મલેકકો અખ મદીને મેં
ઉડાએગા કહાંતક ચેહુ ખીચારા રંજૂ પુરકતકા

(૧૭) ગઝલો અકબર

કયા સખા તુને મદીનેકી હવા ખાઈ હે,
 ઇતની કયું ઝુમતી હે કીસ લીયે ઇતરાઈ હે.
 ઉસકી કીસમત હે નસીબ ઉસકા હે તકદીર ઉસકી
 હસને ઉસ રોઝેકી જલ્લીકી હવા ખાઈ હે.
 પંજગાના હે દો આલમમેં અઝાનોકી પુકાર
 કીસ શેહનશાહ કે ચેહ નામકી સેહનાઈ હે.
 હસમેં યુસુફકી શબાહત હે મુસલ્લમ લેકીન
 ચેહ મલાહુત ન ચેહ રોનક ન બેહ રે અનાઈ હે.
 ખુશ્ક વોહ ખુશ્ક કે હસ ખુશ્કી ખલકત કે લીયે
 મદહ ખલ્લાકનેં દુરઆનમે ફરમાઈ હે.
 ખદલા ઇઝાઓંકા આઝરોંકા તકલીફકા
 ખાક સારી હે તહમસુહ હે શકેખાઈ હે.
 દેખ વોહ આઝમે સફાઅનકા ઉઝકર બીગત,
 અખતો અચ ઉસ્મતે આપ્ની તેરી ગન આઈ હે.
 દેખકર ચાંદકો તારેમિં હવા ચેહ વેશન
 તેરી અસહાબમેં બેહ અંબુમન આસાઈ હે.
 મેરે ઇશ્કાંકા હે કીતનાલી ગીર વાર પદાખ
 આગે રેહુમત કે મગર રાહકી આધાઈ હે.

હોતી જાતી હે જોહુર નકશે કદમ પર સફ કે
 યેહ મેરી આજી હે મેરી જીખી સાધ હે.
 કપ્ર તારીક હે અય માહે મદીના આબ
 કોઈ મુનીસ હે ન ગમજવાર હે તન હાઈ હે
 હો મુબારક યેહ અમામેકા અતીયા અકબર
 ખુબ મદદાહીકી હુઝરતસે સનદ પાઈ હે.

(૧૮) ગઝલે મુરાદ

ઈલાહી વોહુ ભી દીન હો મેં મદીનેકાસફર કરલું
 હો રોઝા ઝીંદગી યસરબકી ગલીયોં મેં બસર કરલું
 મીલે ગર બાક થોડીસી તેરે મહુબુબ કે દરકી.
 ઈલાજે હુર મરઝ ઉસ બાકસે મેં બે બતર કરલું
 મુબારક હો તુમહે અય હાજયો જાના મદીનેકા
 દુઆ કરના કે મેંભી હીંદસે એક દીન સફર કરલું.
 બરોઝે હુશ ઉમ્મત પુલ સીરાત ઉપર જો ગુઝરેગી
 નીદાજીબીલ દેગે યા નખી મેં ફરશે પર કરલું.
 મયસસર હો અગર મુઝ કો બહારે ગુલશને યસરબ
 મેરા નખલે મુરાદ એક રોઝ મંચલી બારવર કરલું.

(૧૯) ગઝલે અકબર

આઈનએ હુસરત હેં મુસ્તાક ઝીયારત કે
 કુરઆંકા સબક દે દે સદકે તેરી સુરત કે
 અંદાઝ હેં જાનાના અબલાક કરીમાના

કુરબાં તેરી સુરતકે સદકે તેરી સીરત કે
 તયબામેં કોઈ ચલકર તલવોસે મેરે પુછે
 કાંઈ ટે યેહુ સહરામેં યા પુલ હે જન્નતકે
 યેહુ ઝાયકા વોહ જાને જીસને હો પીયા જીસે.
 યેહુ મીમ મહુમદ મેં હો જામ હેં સરખત કે.
 એક જામ શરીઅત કા એક જામ તરીકત કા
 પીલો તો નઝર આઘેં જલવે તુમ્હેં વહદત કે
 ફલ પુલ દરદોંકે ઈબલાસ કે ખવાનોં મેં
 યુન યુન કે રખોડલી દરખારમેં હઝરત કે.
 વોહ ચરખે ચહાડમપર યેહુ અરશે મોઅઝઝમપર
 હેં હઝરતે ઈસા ખી કાઇલ તેરી રક્ષતકે.
 અલ્લાહસે કેહતે થે શામીલ મુઝે કર ઈસમેં
 મુસાસે કોઈ પુછે રૂતબે તેરી ઉમ્મત કે.
 બન કર શરરે દોઝખ અઅમાલ જલાતે હેં
 કબ જોસમેં આઈગે દરયા તેરી રેહમત કે.
 હઝરત હી તીરાયે તો સાયદ યેહુતીરે અકબર.
 ટુખા હે જહાઝ અબ તો દરયામેં ન દામતકે.

(૨૦) ગઝલે મુરાદ.

દરપે જીખીલ પુકારે શહે અબસાર ચલો.
 મીલને અલ્લાહસે અલ્લાહ કે દીલદાર ચલો.
 સેરે અકબર ... અહુમેદે મુખતાર ચલો.

મસન દે અર્સા ચે કોનેન કે સરદાર ચલો.
 લેકર આયા હું ખુરાક આપ કે દરપર શાહા.
 હકને ખુલ વાયા હે મેહમાન તરહદાર ચલો.
 બખશીશે ઉમ્મતે. આસી ફી સનદ લેનેકો.
 જોસ પર આઈહિ અબ રહમતે ગફફાર ચલો.
 આપકી દીદકા હે ખાલીકે અકબર મુસ્તાક.
 મુનતઝર સારે મલા એક બીહિં સરકાર ચલો.
 બાંધ કર સેહરા શકાઅતકા સંહે હર દોસરા.
 શબે અસરા કો ઝરા દેખ લો અનવાર ચલો.
 હુરેં બેતાબ પચે દીદ હેં રીદવાં બે તાબ.
 સેરે જન્નત કે લીચે દીન કે સરદાર ચલો.
 દરમે અખીલને ફી અર્જ અદબઅંચે હે મુરાદ
 બાનીબે અર્સા ઉલા સૈયદે અબરાર ચલો.

(૨૧) ગજલે અકબર.

દે અપની મહુબબતકી શરાબોકે ખ્યાલે, અય ગેમુઓં વાલે.
 કુરખાન તેરે અપનાહી દીવાના બના લે, અય ગેમુઓં વાલે.
 મેરે દીલે સદ આક્રા તું સાંતા બના લે. અય ગેમુઓં વાલે.
 હસરત હે તેરી જુદાઈકે બાલોંકી બતાલે, અય ગેમુઓં વાલે.
 અખીલસે ખાલીકને કહા બતઓ સંવરે, સેહુમુબબે મેરે.
 ચેહ કેહના કે આ વરસકા ખીલવતમેં મજાલે, અય ગેમુઓં વાલે.
 રાખઓં કે સરપર હે બનાયા તુકે રાજાં મે રાજાં હે આબ.

અખ ખોલ દીયે સાત સમાવાત કે તાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
 હમને તો તુઝે દેખ લીયા દેખલે તુંભી, જો હમમેં હે ખુળી
 આંખોમેં મગર સુરમએ મા આગ લગાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
 હઝરતને કહા હકસે યેહ બાકર મેરે ગફફાર, ઉમ્મત હે ગુનેહગાર
 ફરમાયા કે ગમ ઈસ્કા ન કર બખ્સ દીયા લે, અયગે સુઓવાલે.
 બખ્શા તેરી ઉમ્મતકો કહીં ઝીક ન કરના, કુછફી ક ન કરના
 યેહ સારી ખુદાઈ હે મેરી તેરે હવાલે, અયગે સુઓ વાલે.
 જસ મનઝીલે મહસુદ મેં તું જલવા ફીગત હે જોરશકે ચમન હે
 અકબરકી દુઆલે વહીં અકબર કો ખુલાલે, અયગે સુઓં વાલે

(૨૨) ગઝલે મુરાદ.

સફા અનકા ખીગા ઉઠાને ચલેહં.
 વોહ ઉમ્મતકી ખીગળી બનાને ચલેહં.
 નમાઝોંકા તોહફા દીલાને ચલેહં.
 વોહ ઉમ્મતકો હકસે મીલાને ચલેહં.
 ગુલામોંકો જન્નત દીલાને ચલેહં.
 દો આલમકી નેઅમત લુટાને ચલેહં.
 ખુરાક ચોર ફરીસ્તોંકે જીપ્રીલ લેકર
 વોહ મેહમાને રખકો ખુલાને ચલેહં.
 હે હમરાહે હઝરત ફરીસ્તે જુલુમેં
 સરે અસેં જલવે દીખાને ચલેહં.
 મીધા ઈબ્ને મરીયમકો ચરખે ચહાદ્દમ.

કદમ અર્ધ પર હુયે જમાને ચલેહોં.
 વોહ મેરાજકા આજ કરકે બહાના
 ગુનેહ ગારોકે બખસવાને ચલેહોં.
 બહુમ બયતે મા અમુરમેં હેં ફરીશ્તે
 દુગાના ચેહ ઉનકો પળાને ચલેહોં.
 અહો મેહુર હેં જનકે જલવેસે રોસન.
 દો આલમકો વોહ જગ મગાને ચલેહોં.
 મુરાદ ઇસ હુકીકતકો કોઈ ન સમજા.
 વોહ કયા લેદ સુન્ને સુનાને ચલેહોં.

(૨૪) ગઝલે અકબર

ઈતરે બુચે મુસ્તુફા હર ગુલસે મેહુકા શાખ શાખ.
 પળ રહી હેં બુલ બુલેં મવલાકા કલમા શાખ શાખ.
 પુટતી કલીયાં હેં પળ કર ફુલ હોવલ લાહુ અહુદ
 બજર હાહે બાગમેં વેહદતકા ડંકા શાખ શાખ.
 બસ ગમ બુચે મહુમદ ચારસુ ગુલબરમેં.
 નુરે અહમદ ગુન્યચો ગુલ બનકે પુટા શાખ શાખ.
 શે અબુબકરે ઉમર ઉસમાન અલી બેહરે હુમમ.
 જીનસે જારી દીને અહમદ કાહે દરયા શાખ શાખ.
 ચશમે હુકમી હેતો દેખો બન ગઈ હે બાગમેં
 નુરે ઝીકરે પંજતનસે પંજ શાખા શાખ શાખ.
 કયા નખીજ લેજો આર હુક સીરર હુકા સોર હે

લેતી હે તુતી વકુમરી નામ તેરા શાખ શાખ.
 બા બા સમસાદ ઉઠે હેં સરવ કદ તાઝીમકો
 ઝીકરે મીલાદે નખી કરતી હે ગોયા શાખ શાખ.
 ફયઝે અનવારે મહુમદસે ચમનમેં હેં નીહાં
 ખોસા ખોસા ગુંચા ગુંચા પત્તા શાખ શાખ.
 કયું ન હોશા દીસે હુર એક નખલે ગુલસન બાગ બાગ.
 બસ ગયા હુર ગુલમેં તયબાકા રંગીલા શાખ શાખ.
 તેરા કાએલ ખુટા ખુટા તુઝપે માએલ પુલ પુલ.
 તેરા આસીક પત્તા પત્તા તેરી શયદા શાખ શાખ.
 તુંભી પગ અકબર કે હે ચારોં તરફ ઈસ બાગમેં.
 ગુલ લકલ હમદન કસીરન તૈયબનકા શાખ શાખ

(૨૪) ગઝલે મલેક.

દીલાદે બીખ દરશનકી મુઝેલી રૂએ અનવરસે
 નહિ બતાહે ખાલી કોઈ સાએલ આપ કે દરસે.
 મેરાં દીલ હો મુનવ્વર યા ઇલાહી હુખ્ખે સરવરસે.
 લગા દે આગ ઈસ્કે મુસ્તુફાકી એક અખ ગરસે.
 પુંકા બતા હે સીના આતીસે ઈસ્કે પયમબરસે
 નખટકા મુઝકો દોઝખકા ન દેહસત રોઝે મેહસરસે.
 તુમારે તુરસે રોશન બહાંહે વરના થા અધેર
 જુલા પાઈ હે મેહરો માહેને ખુદ રૂએ અનવરસે.
 દુરે દનદાને હુઝરતકો દુરે ચકતાસે કયા નીસબત.

હર એક કંકર કદે પાકે તલે બેહતર હે ગોહરસે.
મદીને મેં ગુઝર હોયા ધલાહી મેરા ભી એક દીન.
મલું અપની જીભીકે ઉસ ગલીકી ખાકે અતહરસે.
પગા કલમા દરખતોં ને ગવાહી બાનવર નેદી.
હુવે દુકળે કમર કે આર નીકલા પેળ પથરસે.
ઝીયારત ખ્યામ મેં હો ઉસ ગુલે રૂખસારે હઝરતકી
કે વેકશત હો ગઈ હે અખ ગુલીસ્તાંકે ગુલે તરસે
રહેગા હીંદમેં કબ તક મદીનેકા સફર કરસે,
રહે રાંદેરમેં બરસો મલેક અબતો નીકલ ઘરસે

(૨૫) ગઝલે અકબર

ઉમ્મતોં કે હાથ તો હે અવલીયા કે હાથમેં
અવલીયા કે હાથ હેં ખેરૂ વરાકે હાથમેં.
દસતગીરી કુલકી ઢયરી મુસ્તુફા કે હાથમેં.
જબસે દસ્તે મુસ્તુફા પોહયા ખુદા કે હાથ મેં.
હો ગયા દસ્તે સખાસે ઉનકે હર મંગતા નીહાલ.
દો જહાંકી નેમતેં દેદી ખુલાકે હાથમેં
ડુબતોંકો થામતા હે ખાંટતા હે ને અમતેં
મરડુખા લંગર હે અયસે નાખુદાકે હાથમેં
સદકા આલે પાકકા યા શાહ ઈસમેં ભીખડાલ.
દેરસે ખાલી ખ્યાલા હે ગદા કે હાથમે
હુશ્રમેં ચેહુ ભીળ ફીર ઉસપર ગઝબકી કશ મકશ.
અચ્છે મવલા હાથ લે લીજ બગાકર હાથમેં
ઉસકે દીલકી પુંછીએ ખાલીકસે શાને દીલબરી.
જીસકા દીલ આયા હો કુલ કે દીલ રૂખા કે હાથમેં

રેહુ ગયા મહુરમ જાહેલ કંકરોં તકને મગર
 પળ લીયા કલમાં મહુમદ કાચીયા કે હાથમેં
 ખ્યાસ લશકરકી ખુઝાદી રખકે એક, સાગીરપે હાથ
 ફયઝકા દરયાથા ઉસ મોઅજીઝ નુમા કે હાથમે
 માંગતે હેં નામએ આઅમાલ અકબર યું કરે
 અપની તસનીફત સબ દેદો ઉઠાકર હાથમેં.

(૨૬) ગઝલે અકબર

તેજે અબલાકે હઝરત જે ચલને લગી

કુફ્રી ફીરતો હાલત બદલને લગી

ફોજે ઇસલામ હરસુ ટેહલને લગી.

ઉનકી આમદસે હરસુ બહાલી હુઈ

પાની ખરસા હરી ડાલી ડાલી હુઈ

હર જળી ખુટી કપળે બદલને લગી.

દેખા હસ વક્ત હુસને જમાલે નખી

લો લગી અયસા ચલનેકી પરવાનગી

સમઅબનબનકે પરવાના જલને લગી.

જબકે દરયાએ તો હીદ બેહુને લગે

સીકસે ખીદ્રો અબદાલ કેહને લગે

અબ તેરી દાલ કાહેકો ગલને લગી.

હરબલા હસ તરહ ઝીકરે યાહસે ટલે

જયસે મીલાદસે જલકે નજદીયલે

રૂઠ શયતાં કે તનસે નીકલને લગી.
 કુફ્રે ધીસને લગા સીક પીસને લગા
 જળકે અલ્લાહો અકબરકી ઉઠકરસદા
 મુંગ હર ખુતકી છાતીયે દલને લગી.
 જળ નઝર રોઝએ શાકકે અંદર ગઈ
 ચશમે અકબર કો ઉસ વકત સુઝી નઈ
 મોરછલ અપની પલકોંસે ઝલને લગી.

(૨૭)ગઝલે મુરાદ.

સરાપા હુસ્ન બનકર દીલ બરે રખે જલીલ આયા.
 દો આલમ કે હુસીંદેખે જમીલ આયા શકીલ આયા.
 બશાને કે લીયે કોને નકો ખુશ ખુએ વહદતસે
 મુબારક હો ગુલે ઝેબાએ ગુલ ઝારે ખલીલ આયા
 દીખાને રાહે જન્નત ચોર મીટાને કુફ્રેકી ઝુલમત.
 બસાને રેહમતુલ લીલ આલમીં ખીદ્રે સખીલ આયા.
 શહેન શાહે દો આલમ અસે આઝમ તખ્ત હે તેરા
 તેરી સરકારમેં દરબાન બનકર જબરદિલ આયા.
 ઝબાં પરથી હુઆએ રખે હબલી ઉમ્મતી ચેહી
 લખે ના ઝુકસે લી આવા ઝએ વકતે રહીલ આયા.
 હુવે હુયરાં દો આલમ જબ નખી ઉમ્મી લકબ બન કર.
 કલામે હુકકો સમઝાને ફહીમ આયા અકીલ આયા.
 મુરાદ અબ તુઝકો કયા ખતરા હે મયદાને કયામતકા.
 તુઝે અબ બખસવાને વોક શક્ષાઅતકા કફીલ આયા.

(૨૮) ગઝલો અકબર

જળ ખાગે જહાંકે માલીને કી દેખા જાલી પુલોંકી
 એક પુલ ઉસમેં સે છાંટ લીયાથી જતની ડાલી પુલોંકી
 વોહ પુલ અરબકે ગલ શનકા સબ પુલોંસે ખુશખુવાલા
 જસને ખીલકર ઇસિઆલમમેં એક આન નીકાંલી પુલોંકી
 " ઉસ ગુલકા મહુમદ નામ હુવા જસસે તાઝા ઇસિલામહુવા
 શાખ ઉસને કાટી કાંટોકી ખેલ ઉસને ડાલી પુલોંકી.
 ઉસકીહી મહકસે મહકીહે ઉસકીહી ચમકસે ચમકીહે
 હે જતની નીગહત ગુચોંકીહે જતની લાલી પુલોંકી.
 હે રસક જગરકે અખમોંકો હસરત હે દીલ કે દાગોંકો
 રોઝેપે શાહકે ચગતે હેં કયા સાન હે આલી પુલોંકી.
 તયબાકા માલી કેહલાઉં રોઝેપે ચઢાને કો આઉં
 એક હાથમેં ગજરા કલીયોંકા એડ હાથમેં ડાલી પુલોંકી.
 જન્નતસે ઇસે કયા નીસબતહે યેહુ મેરે ગુલ કારોઝાહે
 યા રંગ જુદા હે પત્તોંકા યાં સાનની રાલી પુલોંકી.
 હેં જતને કરમ ખલકતકે લીયે વોહ ખાસહેં ઇસિ ઉમ્મતકેલીયે
 પત્તોં મે પત્તી રેહુમત કી થાલોં મે થાલી પુલોંકી.
 યેહુ મદહસરાએ હુઝરત હે ઇસસે ઉસકો કયાની સબતહે
 અકબર મતવાલા મવલાકા ખુલ ખુલ મતવાલી પુલોંકી.

(૨૯) ગજલે અકબર

હો ગયા ઝાઢીર અહદ, અહમદકા જલવા દેખ કર
 ઉઠ ગયો ચાલીસ પરદે એક પરદા દેખકર.
 ખાકપાયે મુસ્તુકાહે સુરમયે તુરે નીગાહ
 ચાંદ નઝરોં પર ચઢે કયા ઉનકા તલવા દેખકર.
 તુમમેં જખ કુલ ખુબીયાં દેખીતો તુમકો ચુન લીયા
 અચ્છે અચ્છોંને તુમેં અચ્છોંસે અચ્છા દેખકર.
 આપકે ખાએસ મદીને કાહે વોહ રૂતખા ખુલંદ
 હો ગયા નીચા જુસે અર્સે મો અલ્લા દેખકર.
 હે ફીઝાએ દો જહાં ઉસ પાક સુરત પર ફીદા
 કયું ન હો ફરહત બહારે રૂએ ઝેખા દેખકર.
 ગો મહો ખોરશીદકી એનક લગાતા હે ફલક
 ચર્ખ ખાતા હે મગર હઝરતકા જલવા દેખકર.
 હઝરતે રહુલ અમીં કેહને લગે રહી ફીદાક.
 મેરે યુસુફકા જમાલે રહ અફઝા દેખકર.
 સાથ હોલી અંખીયા ચો એહલે મેહ શરકી બરાત
 બખસ વાનેકા સરે અહમદહી સેહરા દેખકર.
 પાંચ હસરત અય ખુદા નીકલે બહુકકે પંજતન
 કરબલા કાખા નજ્દ બગદાદ તેખા દેખકર.
 દસ્તે સાએલ ઇસ લરે ઘરસે ન ખાલી બાયગા
 હાથ ફેલાએ હે તુમકો દેને વાલા દેખકર.

અય અરબકે ચાંદ રોશન હો ખુદા કે વાસ્તે
 હમ ઘુટા બતાહે મદફનમેં અધેરા દેખકર.
 અલમદદ અયબે કસોંકે ચારા ફરમાં કબ્રેમેં
 કરતે હે હુન્નત મલક અકબરકો તનહા દેખકર

(૩૦) ગજલે અકબર

બઝમે હયરત હે જહાંકા આઈના ખાના હમેં
 કીસકી સુરતને બના રખ્યા હે દીવાના હમેં.
 સદકા આંખોકા છકાદે પીર મયખાના હમેં
 દે તેરે કુરબાન પયમાને પે પયમાના હમેં,
 મયકી મયખાનેકી ખુમકી બમકી મીનાકી ખેર
 મસ્ત આંખોકા તસદ્દુક એક પયમાના હમેં.
 શીર રહીહેં સુરતેં આંખોમેં કયા કયા દીલ ફરેખ
 અય સીકંદર દીલહેં અપના આઈના ખાના હમેં.
 મંઈ યરાની કે મઆની કરદીયે હેં આઈના
 આપને સુરત દીખાકર ભેદીબતખાના હમેં
 હે હમારી ઝાતમેં પીનહા સીકતે કઝિનાત
 આપના પહેછાન લેગા જસને પહેછાના હમેં
 ઝેબે સર હોંગી અગર ન અલેન પાકે સુસ્તુદા
 શીર ન હોંગી આરઝુએ તાજે શાહાના હમેં
 હમ હેં વેહ ઉશ્શાક કે મુલતાં-દીયા હે નમેં
 કોહકનને કોહ ઓર મજનુને વીરના હમેં

રશક કે શોએલોં સેજલજલકર મરેગેં આજ ગયર
સમઅરૂને વસલકા લેજાહે પરવાના હયે
મેરે દીલમેં દેખકર તસવીર અપની યેહ કહા
કયા કરેગે આપ દેદેં યેહ પરીખાના હમેં.
જખસે અકબર હે સહે અલ ફકરો ફખરી કે ફકીર
સાલસે ખેહતર હે યેહ દલકે ફકીરાના હમે

(૩૧) ગઝલે અકબર

સાની તેરા કોનેન કે કીસવરમેં નહિં હે
ખસ હુદ હે કે સાયા લી ખરાખર મેં નહિ હે
હોજલવએ મહબુબ કે કયા માહ મુકાબીલ.
ઉસ આંદકે ધખખા રૂખે અનવરમેં નહિ હે.
દુન્યાકે તરે ખુશક સખ આખાદ હેં તુઝસે
જલવા તેરા કીસ ખેહરમેં કીસ ખરમેં નહિ હે.
જો જુદકી નેહરાંસે ન પહોંચતી હો પાની.
સાખ અયસી કીસી ખર્ગ કીસી ખરમેં નહિ હે.
હો કયું ન ખુદાઈકો ગદાઈ કી તમન્ના.
કયા ચીઝહે જો ઉનકે ભરે ઘરમેં નહિં હે.
ફૂલ ખુબીયાં અદલાહને હઝરત કો અતાકીં
યેહખાત કીસી ચોર ખયમખર મેં નહિં હે.
મેં હું વોહ ગુનેહ ગાર જીસે કેહતે હે નેકી.
યેહ લફઝ મેરે જુર્મ કે દફતરમેં નહિં હે

આમાલ ખુરે હેં મેરી ઇમદાદ કે। આઓ
હામી કેઈ જુઝ આપકે મહશરમેં નહિં હે.
સખએ બ મેરે ઢાંપલે કયા અયસા કેઈ પાટ
સત્તાર તેરે ફઝલકી ચાદરમેં નહિં હે.
હેં એબ હઝારોં તુ જીસે ચાહે બનાવે
અલ્લાહ હુનર એકલી અકબર મેં નહિં હેં

(૩૨) ગઝલે અકબર

જયસે અકસે મેહુરસે રોશન ઝીયાહે માહુકી.
યું રસુલુલ્લાહ મેં તનવીર હે અલ્લાહુકી
જાંકનીયારબ હો જબ ઇસ બંદએ દરગાહુકી.
હોનઝર કે સામને સુરત રસુલુલ્લાહુકી.
સર વોહીહે જીસમેં સોદા ગેસુએ સરવરકા હો
દીલ વોહી હે જીસમેં ઉલફત હો રસુલુલ્લાહુકી.
કયુ ભટકતે ફીરતે હો અય હુંઢને વાલે ચલો
પાએગા અલ્લાહ ગલીયોંમેં રસુલુલ્લાહુકી.
જીસ જગે કુફરલી તુરે હિદાયત પાગએ
લેકે એક ગુમરાહને શાહી વહાં ગુમરાહુકી.
આપકે જો હાથ હેં વોહ હાથ હેં અલ્લાહ કે
આપકી જો ખાત હે વોહ ખાત હે અલ્લાહુકી.
પેહલે મરનેસેં જો મરતાહે વોહ મરતાહી નહિં
હે ફના ફીલ્લાહ મેં જો બકા બીલ્લાહુકી.

અપને દીલમેં દેખલે જો દેખના મંજુરહો
 આપકો પેહુછાન ચેહુ પેહુછાન હે અલ્લાહુકી.
 આમ રેહુમતકી ચેહુ ખબરેં દે રહી હેં તાઝગી.
 પુલકી પત્તીકી ડાલીકી કલીકી કાહુકી.
 જા બજા ફીરતા હે કયું અકબર લીખારી બનેકે બેઠ
 હી દીલી મકસુદ દેવળી પર રસુલુલ્લાહુકી

(૩૩) ગઝલે મુરાદ

જબ ખુલ ગયો મકકે મેં ઇરફાન કે મયખાને.
 હર સિમ્ત સે ફીર દોળે તોહીદ કે મસ્તાને.
 બજને લગે આલમમેં તોહીદકે ફીર ઉકે.
 રૂપોશ હુંવા શયતાન—વીરાં હુવે ખુત ખાને.
 સાકી મય તેરે મદકે કયા રંગ જમાયા હે.
 પયમાને છલકતે હેં મદહોશ હેં મસ્તાને.
 આદમસે મગ્નીહા તક આલમને નહિં દેખે
 ઇસ શાનકા મયખાના ઇસ શાનકે પય માને.
 પીકર મયે ઇરફાં જબ મદહોશ હુવે મયકસ.
 અલ્લાહુસે જન્નત કે મીલને લગે પરવાને.
 ઇસ તરહ મહુમદ (સલ) કે અસહાબસે નીશબતહે.
 વોહુ શમયે નુખુવત હે ચેહુ શમઅકે પરવાને
 મસ્તીમેં મુરાદ અબતુ' શાયદ ન બહેક જાયે
 કયગી હે ચેહુ મદહોશી આ હોંશમેં લીવાને.

(૩૪) ગઝલો મુરાદ

અજબ હે તેરા બખ્ત યાવર ખદીન્ન (રદી)

નહીં કોઈ તેરી બરાબર ખદીન્ન (રદી)

ખુવયલદ તવંગરકી દુખતર ખદીન્ન (રદી)

હેં ખાતુને જન્નતકી માદર ખદીન્ન (રદી)

રહસીં મે થીં અબસે બબકર ખદીન્ન (રદી)

તો કુલ તાજીરોંમેં તવંગર ખદીન્ન (રદી)

નસીબા ખુલા અકદ હુઝરતસે હોકર
બને મારી ઉમ્મતકી માદર ખદીન્ન (રદી)

મહંમદ (સલ) કે કદમોંપે અબ માલ દોલત
કીયા તુમને કુરબાં-દીલાવર ખદીન્ન (રદી)

હુસેનો હુઝન હેં નવાસે તુમારે
મુબારક હો ચેહુ લાલો ગવકુર ખદીન્ન (રદી)

નઝર આતે હેં છતને સૈયદ જહાંમેં
ચેહુ હે આપકી આલે અતહર ખદીન્ન (રદી)

નખી ઇસ્તરહુ યાદ કરતે થે તુમકો
કે થી મેરી ગમખવાર દીલબર ખદીન્ન (રદી)

નખી પર તુમહી પેહુલે ઇમાન લાઈ
ચેહુ રતગ કીલકો મયસ્સર ખદીન્ન (રદી)

ગુનેહગાર ઉમ્મતકી તુમ લાજ રખના
 ન રૂવા હોં હમ રોઝે મેહસર ખદીબ (રદી)
 મુરાદે હઝીકો નવાસોંકા સદકા
 ધનાયત હો એક જામે કોસર ખદીબ (રદી)

(૩૫) ગઝલે મુરાદ

જન્નતમેં ખીખીયોંકી હે સરદાર કાતેમા (રદી)
 હે નુરે એને આહમદે મુખતીયાર કાતેમાં (રદી)
 વાલીદ નખી હેં ચોર ખદીબ હે વાલેદા

શૌહર તુમહારે હયફરે કરાર કાતમાં (રદી)
 હસનેન જયસે લાલકો કુરબાન કરદીયા
 રાહે ખુદામેં તુમને નીકોકાર કાતમાં (રદી)

હે આલે મુસ્તુફાંપે સખાવતકા ખાતેમા
 મશહુર દો જહાંમે હે ઇસારે કાતેમા (રદી)

રો રોકે ગમસેં અશક કે દરયા બહા દીએ
 કીસ દરજે આસીયોંકી હેં ગમખવાર કાતેમાં (રદી)

અદ્દાહ કે હખીખને પાઈ હે જબ વફાત
 રો રોકે ગમસે હો ગઈ ખીમાર કાતેમા (રદી)
 મયદાને હુશ્ર મે. ન કહીં ભુલના હમેં

બખશાના હમકો હમ હેં ગુનેહગાર કાતમા (રહી)

દામન તુમહારી આલકા છુટે ન હાથસે

યેહ દુઆ મુરાદકી હરબાર કાતેમા (રહી)

(૩૬) ગજલે અકબર.

સાકી હે મેરા વોહશાહે ઝમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
કયા ખુબ ખીલાયા દીલકા ચમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
જલવેસે તેરે હે કબખાલી ફલ પુલ ફલી પત્તા ડાલી.
હે રંગ તેરા ગુલસન ગુલશન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
નઝદીકહેં યેહ યા દુર હેં યેહ હરવકત નસેમેં ચુરહેં યેહ.
મસ્તોંકો લગી સાકીસે લગન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
“વહોવા મઅકુમ”કી પુકાર આઈ “અહુદ” મીનકુમ”કી
બહાર આઈ.

“વઅના બશરૂંન”કી ઉઠી ચીલમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ
કયું ધુમન મેરી હો હરમુ આંખોંમે બસાહે તુહીતું
“ફીઅનપુ સેકુમ”કા યેક જોબન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
જબઆતકે સાત સીકાન હુઈ વહદત કસરત ફીબસત હુઈ
હેં આપહી દુલા આપ દુલહન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
વોહ પીછલી બાતેં દુર કરો આગે આના મંજુર કરો.
અબ મુજમેં દેખો અપની ફબન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ
જસ વકત ગુરૂને દી દારૂ હર રોંગટા બોલા અદલાહ.

અનહદસે રંગ દીયા તનમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
 બેહરૂપ ભરૂં દેવે જાઉં ચેહ સખકી અખાંસે કેહ લાઉં.
 વોહ આઈ વારીસકી જોગન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
 આખાદ રહે ચેહ મયખાના અકબરકો પીલા વોહ પયમાના
 હો મરતે દમતક ચેકી સુખન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.

(૩૭) ગજલે અકબર.

અર્સે બરીં પર બાકર ઉમ્મત, ખાલીકસે બખશાનીથી.
 શાફ્તે ઉમ્મત સરવરે આલમ, ખુબ તેરી મેહમાનીથી.
 બતહાસે જબ ચલે વો સરવર, થકે જીખીલ કેસીદરહ પર, પર
 રફ રફ લેકર પોંડ્યા ફરફર, રૂકના ના ફરમાનીથી.
 હરદો જહાં મોહતાજે મહુમદ, (સલ.) ઈન્નાફતહના તાજે
 મહુમદ (સલ.)

અર્સે બરીં મેરાજે મહુમદ (સલ) કયાકયા ખુશ સામાનીથી
 બખશીશે ઉમ્મત ખુચે મહુમદ, (સલ.) ગુલશને જન્નત
 કુચે મહુમદ (સલ.)

દેખકે હુસ્ને ફચે મહુમદ (સલ) હુ રોંકા હયરાનીથી
 અર્સે ઉલાકે આંખકે તારે આતે ખુદા કે રાજ હુલારે.
 પ્રીશ્તીયે ગમ કે ખેવન હારે દુખી નાવ તીરાનીથી.
 અકબરહે અબ તુઝકો કયા ગમહેં તેરે સાફેઅ રેહુમતેઆલમ
 નામહી સુનકર નારે જહન્નમ શર્મ સે પાની પાનીથી.

(૩૮) ગજલે અકબર

દેખે તેણ જલવા તો તળપ જાએ નઝર ભી.
 રોશન હે તેરે નુરસે સુરજ ભી કમર ભી.
 દી તાએરોને તેરી રીસાલતકી શહાદત.
 બોલ ઉઠે તેરે હુકમસે પથર ભી સજર ભી.
 એસ વકત ચલે તુમ હુવે ખુશ ખુસે મો અત્તર
 કુચેભી મકાનાતભી દીવારભી દરભી.
 મહબુબે હો આલમ હે કીધર દેખીયે દેખે.
 મુશ્તાક નીગા હોંકે ઈધરભીહોં ઉધર ભી.
 હાં એ કહે અંદાઝ હુમે છોળ ન ખીસ મીલ.
 સદકે તેરે એક તીરે નઝર આર ઈધર ભી.
 હે ડાલેંગે જાં સરખતે દીદાર કે બદલે.
 મરને પે તુ મીલના હે તો હુમ જાઈંગે મર ભી.
 દેવળીપે ભીખારી હેં જડે આસ લગાએ
 યા શાહે હો આલમ નઝરે લુત્ફ ઈધરભી.
 એક મંચ હી નહિં સબહોં તેરે ચાહુને વાલે
 અલ્લાહભી હુરેંભી ફરીસ્તે ભી બસરભી.
 સદ શુકકે અકબર હે સખુન મેં તેરે કયા કયા.
 સોખી ભી નઝાકત ભી ફસાહત ભી અસરભી.

(૩૯) ગઝલો અકબર

અય ચશમે નખીકે નુરે નઝર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 તુમ વલીયોં કે હો અફસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 કયા કયા ઇનઆમે ખારી હે, એક ફયઝકા દરયા બરીહે
 લુટતી હેં દેગેં ભર ભર કર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 ભર ભર કર તુંભી સખડો પીલા, ખાલીકને તેરે નાના સેકહા
 “ ઇન્ના અઅતયના કલ કવસર, ” સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 કયું દેર લગાઈ હે ખવાબ, આખીર તો તે રાહું આબ.
 ભરદે મીના દે દે સાગીર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 ગીરદાએ બલામેં હે કીસ્તી, અઝ બેહરે ખુઝર ગાંને ચીસ્તી
 તુમ આકે લગાદો એક ઠોકર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 સરતાબે શાહેન શાહી હો, અનવારે ઝાતે ઇલાહી હો
 ફયઝાન તુમહુરા હે ઘર ઘર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
 બેકસ બેબસ બે ચારા હેં, આજીઝ નાકીસ ના કારા હેં
 લો હુમસે બે ખખરોંકી ખખર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 સરદારે ઝમીં સરકારે ફલક, મહુબુએ ખુદા મખદુમે મલક
 આ કાએ જીન મોલાએ બસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
અકબર તેરા મતવાલાહે, તું ઇસકા દેને વાલાહે
 અબ દેર હે કયા ભરદે સાગર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ

(૪૦) ગઝલો અકબર

આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 જે કરે ગુનાહ મેં તુ ગયાની હે, થાહ નહિં ઇતિના પાની હે
 ચર મર ચર મર તખતે ખોલેં, નાવ ઝકોલે ખાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 રંજો ગમકી ફાજેં આઈ, ખેહરે અલમમેં મોજેં આઈ
 ઘાટ પાટકા પતા નહિં હે, રહ મેરી થરસાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 ખેહરા દરયા દુર કીનારા, અયસે મેં દે કોન સહારા.
 કોઈ ચહાં ના ખુદા નહિ હે, કયસે પાર ખસાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 જંગકે વારીસ કુલકે ખેવા જલદ ખખરલો દુખા દુખા
 આન ફંસીહ નાવ ભંવરમેં, પાર અખ કોન લગાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ
 તનહાઈકા કોન હે સાથી, કયસા દુલા કોન ખરાતી
 ગોર અંધેરી હુકા જંગલ, કોન મદદકો આઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ
 તુહકી કીસ્તી દમમેં તીરાઈ, મેરી ખાર કયું દેર લગાઈ
 નામ તુમહારા વોહ નામી હે, ખીગળે કામ ખનાઓ

આઓ મહદકો કંખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાએ
 અકબર ઉમ્ર ગુનાહ મેં ખોઈ, ખીન વારીસ નહિં અયસા કોઈ
 જો આકર દરયા એ ગુનાહસે, બેળા પાર લગાએ
 આઓ મહદકો કંખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાએ

(૪૧) સાને ખવાજ

વારીસે કુલ ખુદાનુમા ખવાજ,
 વાલીએ જુમલા અવલીયા ખવાજ.
 હે શહેનશાહ બાદશાહોં કા.
 જો હુવા આપકા ગદા ખવાજ.

સબકી પુરી મુસદ્દ હોતી હે.
 આપકે દરપે આકે યા ખવાજ.
 આરઝુએં ઘરઆએ મેરીબી.
 નામ લેવા હું આપકા ખવાજ.

અરજે હાજત તો સીક્ર મસરબહે.
 તુમપે રોશન હે મુદ્દૂઆ ખવાજ.
 વશમે અલતાફ યા ગરીબ-ન-વાઝ.
 નઝરે મેહરો લુત્ફ યા ખવાજ.

આખીર ઇસિ ઝખતકી કોઈ હદલી
 કુછ તહમમુલકી ઇનતેહા ખવાળ.
 અલ મદદ અલ મદદ ગરીબ નવાઝ.
 અલગીયાસ અલગીયાસ યા ખવાળ.

લેજ યા ખવાળએ ગરીબ નવાઝ.
 કુછ ન કુછ આજ હો અતા ખવાળ.
 પગ ગઈ ઈસ્પે એક નીગાહ તેરી.
 એક દમમેં વોહ હો ગયા ખવાળ.

હો ગએ ચશમે ક્યઝસે તેરે.
 સેંકળોં લાખોં અવલીયા ખવાળ.
 અકબરે વારસીપે ચશમે કરમ.
 સદકા અપને કમાલકા ખવાળ.

(૪૨) દરખારે ખવાળ.

આયા હું તેરે દરખર મેં આસ ભરા સુનલે.
 સાઇલ કોઈ ઇસિ દરસે ખાલી ન શીરા સુનલે.
 મકબુલ ખુદાકે હો આહમદકે ખ્યારે હો.
 ફરયાદ મેં લાયા હું મેરીલી સદા સુનલે.

તાલીબ હું ન દુન્યાકા ખાહીશ હે ન દોલતકી.
 પોંડ્યાદે મદીનેકો હે ચેહી દુઆ સુનલે.
 મરજઉગા ઘુટ ઘુટ કે મેં પુરકતે અહમદમે
 મટી ન હો ઇસ હીંદમેં બરખાદ ઝરા સુનલે.

મટી મેરી મરકરલી હોગી ન કલી ઠંડી.

તગપુગા લહદમેલી અય ખવાબ પીયા સુનલે.

ઇસ દીલકી લગીકો અબ જલદીસે ખુઆ ખવાબ.

ભરકર મયે ઇરફાંકા એક જામ પીલા સુનલે.

રો રો કે સુરાદ અબતો દેતા હે સદા ચેહી.

ભાતી નહિં અબ હીંદકી ચેહ આબો હવા સુનલે

(૪૩) ગવસુલ અબરાર.

યા ગવસુલ અબરાર, ઇધર શયઅન લીલાહ.

વલીયોંકે સરદાર, ઇધર શયઅન લીલાહ.

ફરજદે શખ્ખીરો સખ્ખર, નખીકે જાની અલીકે દીલબર
 કાદર કે દીલદાર, ઇધર શયઅન લીલાહ—યા.

દુખી હુઈ કીસ્તીકો તીરાયા, ચોરોંકો અજ્ઞાલ બનાયા.
 અલબેલી સરકાર, ઇધર શયઅન લીલાહ—યા.

મીલાન બેહરે ગમકા કીનારા, ભીડ પડી તો તુમકો પુકારા

કુલકે ખેવનહાર, ઇધર શયઅન લીલાહ—યા.
 દીનકો પેહલે ઝીંઢા કીયાહે, ફીર વોહી ઉસકોઝો અફ હુવાહે
 આ લીલાહ ઉભાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 મંગતા ઝોંકી દાદકો સુનલે, ભુખોંકી ફરયાદ કો સુનલે
 અનદાતા દાતાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 મંગતાઝોંકી ભીળ ખળીહે, તેરેહી બનીખ આંખ લળીહે
 સુનલે જલદ પુકાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 હાથ ઉઠેકી લાજકો રખલે, સરપર દાદકે તાજકો રખલે
 કેહ તે હેં ના ચાર, ઇધર શયઅન લીલાહ યા.
 શરઈ મમનુ આતસે તોખા, સારી મકરૂહાતસે તોખા
 તોખા પુરી ઉતાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 જો જો હુમપર ફર્જ હે આકા, જીતના ખારે કર્જ હે આકા.
 સરસે ઉસકો ઉતાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 દેરસે હું ફરયાદી આકા, સુનલે અય ખગદાદી આકા
 જલદી મેરી પુકાર ઇધર શય અન લીલાહ.
 તેરે લીયે યેહ સંવારી મેહરીલ, માંગ રહીહે સારી મેહરીલ.
 અય કુલ કે ગમખવાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 આનીએ મેહરીલકા હરમકસદ, પુરા કરદે ખેહુરે મહુમદ.

એળા કરદે પાર, ઈધર શય અન લીલ્લાહ
 હરજા ફેઝે આમ હે તેરા, ખાસ સખાવત કામ હે તેરા
 હું મંચ ભી નાદાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ
 હીલા ખુડાના ચલ નહિં સકતા, એ લીયે અકબર ટલ નહિ સકતા.
 ગેરોંકે લલકાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ

(૪૪) યા સૈયદે જીલાની

દીલ આપપે દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
 તુ શમઅ મેં પરવાના યા સૈયદે જીલાની.
 અબ દેર હે કયા સાકી, ભરદે મચે વહદતસે
 ખાલી મેરા પયમાના, યા સૈયદે જીલાની
 પીકર તેરે હાથોંસે હાં જામેં મચે વેહદત.
 બન જાઉં મંચ મસ્તાના, યા સૈયદે જીલાની
 મુઝસે વોહ અગર પુછે, તુ કોન હે તો કેહ હું
 હું આપકા દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
 હસ નેનકે સદકે મેં, દીખલાદે ગદાકોલી.
 દરબાર વોહ શાહુના, યા સૈયદે જીલાની
 ગર હોવે કરમ તેરા, ઈશરત કદા બનજાચે

દીલકા મેરે ગમ ખાના, યા સૈયદે જીલાની
 હો કીસ વરે આલમ કે મુખતાર જીસે ચાહો
 હો ખીલ તો સાંકાના યા સૈયદે જીલાની
 અબ શમચે વેહુદતસે, લીલ્લાહ તુ કર રોશન
 દીલકા મેરે કાસાના, યા સૈયદે જીલાની
 નહિ કુછ પાસ વીલાયતકે કરલીજીએ અબતો
 ચેહુ દીલકાહી નઝરાના યા સૈયદે જીલાની

(૪૫) ગઝલે મલેક

બનાદે યા ઇલાહી મુઝકો દીવાના મહુમદકા.
 હે દાનાઓં સે બેહુતર ને હે દીવાના મહુમદકા
 ખુદાને ઉનકો બખ્શીહિ હુકુમત દોનો આલમકી
 ઝમીં ચોર ચાંદ સુરજને કહા માના મહુમદકા.
 ન રોકેંગે કલ્મી રીઠવાનખી જન્નતમેં બનેસે
 તુ નામે પાક લેકર બસ ચલે જાના મહુમદકા
 ખીલા રખખી હેં આંખોં કો ઉની કી ઇનતેઝારી મેં
 ઇલાહી દીલકે કાસાને મેં. હો આના મહુમદકા
 સુતુ કયુંકર મુજે કયા વાના હે કેસે લયલાસે

મેરે હીલકો તો ભાતા હે બસ અફસોના મહું મદકા
મયે ઈશકે નખી પીકર મલેક સરસાર હોજાયે
મીલે ચારખ ઈસેલી ભરકે પયમાના મહું મદકા.

(૪૬) ગઝલે મલેક.

મરકદે સીદદીકે અકબર હે પયમખરકે કરીખ.
ખેહરહાહું એક ચશમા ભી સમંદર કે કરીખ.
હુઝરતે ફાફકે આઝમ ભી વહીં હેં જલવાગર.
માહુતાખે અડલ હે મેહુરે મુનવ્વર કે કરીખ.
જામે ઉલ ફૂરઆન હેં ઉસમાન ઝીન નુરે નખી.
ખેઠ તે થે બા અદખ જો શાહુ સરવર કે કરીખ.
દૂશમનાને હીં પુકારે અલ અમાન મુશકીલ ફૂશા.
દેખકર શેરે ખુદાકાકો બાખે ખેખર કે કરીખ.
લુટ રહા હો સદકયે હસનેન જીસ દમ હુશ્રમે.
ચાઈલાહી મંચ ભી પોહચું હોંજે કવસર કે કરીખ.
મદહુ ખવાની કે સીલેમે હે મલેકકી ચેહ દુઆ.
ઘર મીલે જન્નતમેં ઉસકો હોંજે કવસરકે કરીખ.

(૪૭) ગઝલો અકબર.

હે મેહસર મે કાફી વસીલા તુમહારા
 તુમ આકા હો મેરે મેં બંદા તુમહારા
 સમાયે નઝરમેં ખીચે સેરે દીલમેં
 ચેહ સુરત તુમહાદી ચેહ નકશા તુમહારા
 તુમ આકા હો કીસકે હમારે હમારે.
 હમે અઘમ કીસકા તુમહારી તુમહારા.
 ખબર તુમ ન લોગે તો ફીર કેન લેગા.
 મંચ આખીર તો હું નામ લેવા તુમહારા.
 જો તુમસે ન માંગે ચેહ ઉસકી ખતાહે.
 સખાવત કા ખેહતા હે દરયા તુમહારા.
 સુનો મોમીનો મુઝદબ્બે બાગે જન્નત.
 હે કબલન સલામન સલામન તુમહારા.
 જો કુછ માંગનાહે તો માંગો ઉઝીસે.
 બહા દેને વાલા હે હાતા તુમહારા.
 સીયાહ કારીયોસે ન ઘબરાઓ યારે.
 કે હામી હે એક કમલીવાલા તુમારા.
 નખી શર્મ મેહશરમેં અકબરકી રખના
 ચેહ આજીઝ ચેહ આસી હે બંદા તુમહારા

(૪૮) રમઝાન મુબારક.

લો આ ગયા ફીર વોહ મહે ગુફરાન મુબારક
 હો મોમીનોંકો રેહુમતે સુબહાન મુબારક.
 રોઝા નમાઝ ફી યેહ અજળ શાન મુબારક
 હુરઆન હો તીલાવતે કુરઆન મુબારક
 હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક
 આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
 ઉમ્મત કે લીયે અફવકા સામાન ફીર આયા
 બરસાનેકો રેહુબત મહે ગુફરાન ફીર આયા.
 ઝીદોકે લીયે સાલકા મેહમાન ફીર આયા
 કયા ધુમ મચી હે મહે રમઝાન ફીર આયા.
 હો ઉમ્મતે અહમદ કો યેહ મેહમાને મુબારક,
 આએહેં બડી ધુમસે રમાન મુબારક.
 હો જાતે હેં ઈસ ગાહને શયતાંક મકરઅંદ
 ઈસ માહમેં હોતે હેં જહન્નમ કે બી દર બંદ
 ઈસ માહે મુબારક મેં હો હુર તરફ કે શરબંદ
 દર રેહુમતે યઝદાંકે નહિ હો તે મગરબંદ.
 હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક
 આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
 ઈસ માહકી બરકતસે મુરાદ અબ તુ દુઆ કર

અલ્લાહ મુસલમાનોં કો તોફીક અતા કર.
 નેફી કો બળાતે રહેં ઇસમાં કો ઘટા કર.
 હોં મુરખ્ક મેહશરમેં તેરે સામને આકર.
 હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહુ મેહમાન મુબારક,
 આએ હેં બળી ધુમસે રમઝાન મુબારક.

(૪૯) આમદે રમઝાન.

બઝમે જહાંમે એશકા સામાન આ ગયા,
 મસ્તીમેં હુર એક સાહેબે ઇમાન આ ગયા,
 સારે મહીનોંકા થા જો સુલતાન આ ગયા,
 ખીમારીએ ગુનાહકા દરમાન આ ગયા,
 થા દીલમેં જુસ્કે આનેકા અરમાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

હર ચાર તરફસે યેહી સુનતા હું કીલો કાલ,
 કેહતે હેં લોગ દેખો નઝર આતા હે હીલાલ,
 મુઝદા યેહુ સુનકે જાતા રહા દીલકા સબ મલાલ,
 સારે ગુનાહગારોં કો બખશેગા જુલ જલાલ,
 યેહુ ફઝ્કા લે કે અર્શએ ફરમાન આ ગયા.
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

ફઝલે ખુદાસે મહે મુનવવર મીલા હમે,
 ખેહરે અતાસે એય યેહુ ગૌફર મીલા હમે;

ગોયા કે ખુબ બખતે સીકંદર મીલા હમે,
ઈતાર કરકે પાનીસે કોસર મીલા હમે.

પેગામ લેકે હુકસે ચેહ કુરઆન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

પુરકતમેં તેરે હમને સહે ઈસ કદર અલમ,
તાકત કહાં કલમમેં જો ઉનકો કરે સ્કમ;
ફીરલી હઝાર શુક-મીટા દીલકા રંજો ગમ,
સખ હો રહે થે તેરી બુદાઈસે ચશમ નમ.

થે આરઝમેં જુસ્કે વોહ મેહમાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

મયકશને સીશા તોળ દીયા હે શરાબકા,
મોંકુક શોર હો ગયા ચંગો રખાબકા;
હોતા હે દોર હરબ ખુદાકી કીતાબકા,
ઉમીદવાર હે ચેહ મલોકલી સવાબકા.
દરવાઝેપે ગુનાહ કે દરબાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા;
આએ મુસદ્દલી પેહલી તરાવીહમેં ઈસ કદર,
દીલ સાદ હો ગયા મેરા ઉન સખકો દેખકર;
પર દોહી ચાર દીનકા ઉને શોખ થા મગર,

હુકતેકે બાદ દેખે તો આએ ન વોહ નઝર;
 અફસોસ હોટલોંકા ઉને ધ્યાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.
 અળ હોટલોંકા પરદેલી દરકાર હો ગયે,
 છુપનેકો મુછવાલે લી તૈયાર હો ગએ;
 ખીનેકો આએ કીતને તો ખીમાર હો ગયે,
 દેખા જો ચાંદ ઈદકા હુશીયાર હો ગએ.
 છુપનેકા મુછવાલોંકે સામાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

(૫૦) અલવદાઅ.

ઇસ દીલકી લગીકો કાસે કહું,
 મોરે અફસોસે નયન ભર આવત હે;
 અળ સીનેમેં દરદ કીતાળ નહિ,
 મોહે મુંહકા કલેજ આવત હે;
 દુક પ્રિત લગાકે મોહ લીયો,
 અળ કાહેકો રૂકે જાવત હે;
 તોરી ખીનતી કડું ખ્યારે રમઝાન,
 કેહુ કારન. પીઠ દીખાવત હે.

એક શોર હે ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારે બાવત હે;
 સખ પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

ધક્તારકી ફરહત લેકે ચલો, ઓર શાને તરાવીહ દીખાયે ચલો;
 મુઝ પાપીકે કારન અપ્રે કરમ, રમઝમ રમઝમ ખરસાએ ચલો;
 સાએમકા સખ ઉઠાએ ચલો, તરસાએ ચલો તળપાએ ચળો;
 અબજીયરા મોરા ધખરાવત હે, દો દીનકો નેન લગાએ ચલો.

એક શોર ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારે બાવત હે;
 હુર પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

સખ દીનકે અયશ નીસાર કીએ, તોપે વારી નીંદ લરી રતીયાં,
 સેહરીકી નીસલી ઝલબલ થી, ઓર ખતમેં ફુરઆનકી થી ખુશીયાં;
 હુર મસજીદ કયસી લઈ રોશન, જયસે નુરકી બેત હો હુરબધ્યાં,
 અબ કેહત મુરાદ કટે કયસે, દીન રેન ફીરાકકે દુખ દેયાં.

એક શોર હે ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારે બાવત હે;
 હુર પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

(૫૧) અલવદાઅ.

હરતરફ ગુલ હે કે માહે રમઝાં જાતાહે.
 રેહમતે આમકા આલમસે નસાં જાતા હે
 ને કોઈ ઝીંદા રહેગા વોહ ઇસે દેખેગા,
 સાલ ભરકે લીયે યેહ માહે રવાં જાતા હે.
 ભુખમેં ખ્યાસમેં ને લુતફ હુવા હે હાંસીલ
 આહુનેવાલોં કે દીલસે વોહ કહાં જાતા હે,
 હાએ વોહ લુતફે તરાવીહ ચલા હાથોંમે
 હાએ વોહ આયકએ વકતે અઝાં જાતા હે.
 લુતફે અફતારો તઆમે સેહરી હે રૂખસત
 દિનકા વોહ આયકએ ખુશક અઝાં જાતા હે.
 લયલતુલ કદકે જલવે હુવે જાતે હેં નીહાં
 રાતભર જાગને વાલોંકા સમાં જાતા હે,
 હુશ્રમેં દેખના કીસ ધુમસે યેહ માહે સીયામ
 રોઆદારોં કે લીયે સુએ જાનાં જાતા હે.
 મસજીદોંમે રમઝાંકી વોહ ખહારેં દેખે
 ખુદ્દકા જાનકી સન્નવટપે ગુમાં જાતા હે.
 ખતમે કુરઆનકી સીરીનીયોંકા મસજીદસે
 હીરસા હર શખ્સ લીયે સુએ મકાં જાતા હે.

બાદ તકલીફકે હોતી હે બસરકો રાહત
 ઈદ આતી હે ને માહે રમઝાં જાતા હે.
 આખરી જુમઆ હે અલ્લાહસે મીલ અય અકબર
 તુબી હો શામીલે તકબીર કહાં જાતા હે.

(૫૨) મુસદ્દસ.

ગુલો ગુન્ચઓ સર્વો કેલે રહેંગે,
 મેહકતે ગુલાબ ઓર બેલે રહેંગે.
 બહોતસે ગુરૂ ઓર ચેલે રહેંગે,
 બડે ઉર્સ હોંગે ઝમેલે રહેંગે.

હમે કયા ને તુરબતપે મેલે રહેંગે,
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

તનેંગે અગર શામ્યાને હમે કયા,
 રહેંગે ને ગાને બજાને હમે કયા.

બનેંગે ને નકકારખાને હમે કયા,
 રહેંગે ને ગાને બજાને હમે કયા,

હમે કયા ને તુરબતપે મેલે રહેંગે
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે. :

કીસીબ નવાસંજ કબ્વાલ હોંગે,
 કહીં હુકકો ઝીકો અશગાલ હોંગે.

કહીં વજરો કેરીયતો હાલ હોંગે,
કહીં કુદતો મસ્ત ધમ્માલ હોંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

અગર દોરત અહુખાખ આએ હમે કયા,
હુવા જઅમ અપને પરાયે હમે કયા.

કોઈ રોએ આંસુ બહાએ હમે કયા.
પડે હોંગે હમ મુંડ છુપાએ કયા.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે.
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

બેહુન ભાઈ સખ આકે રોયા કરેંગે,
અઝીઝ અકરબા જાન ખોયા કરેંગે.

હમે આંસુઓંમે હુખોયા કરેંગે,
પડે બેખબર હમતો સોયા કરેંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

કોઈ ખુલ આદર ચળાતા રહેગા,
કોઈ શમએ તુરખત જલાતા રહેગા.

તઅલ્લુક ને દુન્યાસે જાતા રહેગા,
 ન રીસ્તા રહેગા ન નાતા રહેગા.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

હસીનોસે ડેરાંમેં ગુલઝાર હોંગે,
 રહસોં અમીરોં કે ગુલઝાર હોંગે.

પુર એહલે તમાશાસે ખાઝાર હોંગે,
 હમારે લીયે સખ ચેહ બેકાર હોંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

કીસીને હમારા કીયા ગમતો કયા હે,
 અગર કોઈ ચસ્મે પુર નમ તો કયા હે.

કરે હુશ્ર તક કોઈ માતમ તો કયા હે,
 નહિં હોંગે જબ સામને હમતો કયા હે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

ગની હોંગે એહલે તવકકુલ લી હોંગે
 બહોત બુલબુલેં આઈંગી ગુલ લી હોંગે.

અગર હોંગી કબ્લાલીયાં પુલ લી હોંગે,
 બડી ધુમ હોગી બહોત ગુલ લી હોંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

જ્યાસા અજબ તાજગંજ આગરેકા

ને અકબર હુવા અપના બી અયસા રોઝા

ઝીયારત કરે જુસ્કી આ આકે દુન્યા,

હો સખ કૂચ મગર યેહુ તો ફરમાઈયેગા

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,

તહેક હમતો અકેલે રહેગે.

(૫૩) ગઝલે અકબર.

હર હમહો સલાતો સલામ ઉસપર, ને અઅલા કમલીવાલાહે,
ઉમ્મતકો છુપાએ કમલીમે, રખવાલા કમલીવાલા હે.
અલ્લાહકો હે ચાહત ઉસકી, ફીર કયું ન હો ખુશ ઉમ્મત ઉસકી
ઉમ્મત કે લીયે અપની મતકા, મતવાલા કમલીવાલા હે.
વાકેફ અલ્લાહકે રાઝોસે, અંદાઝ જુદા અંદાઝોસે.
રહમતકી ગોદમે નાઝોસે, યે પાલા કમલીવાલા હે.
દેખો લોલાક લમાકી ફખન, નયરગે બહારે હર શુલશન.
કોનેન કીએ સર સખઝ અયસા, હરયાલા કમલીવાલા હે.
કયા જુન્નો ખસર કયા અરને ફલક, કયા શમસોકર કયા હુર મલક
ફતએમે સખસે બાદે ખુદા, યેહુ બાલા કમલીવાલા હે.

ઝોડરા વ અલી વ હુસેનો હસન, સળ દેખતે હેં કમલીકી ફખન
 કમલીમેં લીયે હે આર કમર, વોહ હાલા કમલીવાલા હે.
 હે સંગે હવા દીસ કા કયા ગમ, હરવકત હે ખારીસે લુફ્ફા કરમ
 ઉમ્મતકી ખેતીકા હરદમ, રખવાલા કમલીવાલા હે.
 બેદાર રહીં આંખે શબલર, કી ગીરાયે ઝારીમેં ઉમ્મ બસર.
 ઉમ્મત ઉમ્મત હે આઠ પેહર, ગમવાલા કમલીવાલા હે.
 કયા ગમહે કપ્રકી વેહશતકા, કયા ખતરા હુશ્રકી દહેશતકા.
 અકબર જબ અપની ઉમ્મતકા રખવાલા કમલીવાલા હે.

(૫૪) ગઝલે અકબર.

સાકી દીલ લેલે નઝરાના, ભર દે મેરા પયમાના.
 સાકી બેહુદ પ્યાસ લગી હે, તેરે કરમકી આસ લગી હે,
 અપના બના દીવાના.—સાકી.

દીલકી લગીને આગ લગાદી, જીસને કયામત દીલપર ઢાદી,
 હોશ હુવે બેગાના.—સાકી.

સાકી તેરી હર છબ હે રંગીલી આંખ નશીલી, ખાત રસીલી.
 અંદાઝે બનાના.—સાકી.

બમે સુબુકી ખેરહો સાકી, મયખાંનેકી સેર હો સાકી.
 નાઝ હો માસુકાના.—સાકી.

ખુબ ખબરલી સાકીએ કવસર, શમએ જુદાઈ પર જલજલ કર,
 ખાક હુવા પરવાના—સાકી.
 મયકી મીના ભરદે સાકી, હોશ ખીરદ કે પરદે સાકી.
 જારી રહે મયખાના—સાકી.
 મયકા ખ્યાલા ધુમતા આએ, હોંટોકો તેરે યુમતા આએ
 મુઝતક બે બાકાના—સાકી.
 મસ્તકા સાકી ઝર્ફલી દેખા, સાફ કીયા પીપા કર પીવા
 સગલહે યેહુ રોઝાના—સાકી.
 કઅબેસે ઉઠેં કાલી ઘટાએ, આઈ ચમનસે ઠંઠી હવાએ
 અયસે મે તરસા ના—સાકી.
 મસ્ત કહાંતક સરકો ધુનેગા, તું ન સુને તો કોન સુનેગા
 બેકસકા અફસાના—સાકી.
 અકબર વારસી રેની ચળીહે, કઅબએ દીલમેં ધુમ મચીહે
 ટુટ ગયાબુત ખાના—સાકી
 મસ્ત હુવા પીપીકે ખ્યાલા, કોન વો અકબર મીરકવાલા
 વારીસકા મસ્તાના—સાકી,

(૫૫) ગઝલે અકબર.

નખી હેં સારે નખી મગર વોહુ રસુલ બીહે કરીમ બી હે.
 પળો સલાતો સલામ ઉનપર રઉફ બી હે રહીમ બી હે

વોહુ એળ ઉમ્મતકે ધોનેવાલા વોહુ રાતભર ગમમે રોનેવાલા
 સફીએ ઉમ્મીદો ખીમ ભીહિ, ખલીકે ખુલકે અઝીમ ભીહિ
 ખતાએ અપની હેં ગોકે બેહુદ, મગર હે કયા ડર કે ખુદ મહંમદ
 અઝીમ ભીહિ હરીસ ભીહિ, રઉફ ભીહિ રહીમભીહિ.
 વોહુ સરવરે દો જહાં મહંમદ. હે દોનોસે ઉસકા મેલ બેહુદ
 ઇધર હમારા સફીક ભી હે, ઉધર ખુદાકા ન દીમ ભી હે
 હે ઉસકી સરકારમેં કમી કયા, તલબ કીયા જીસને જો વોહુપાયા
 હમારા મવલા હમારા આકા, નઈમ ભી હે કરીમ ભી હે
 દહન કે ખીની કે કાકુલોં કે, ચેહુ રૂએ જેબાપે હેં ઇશારે
 ચેહી વોહુ કુરઆંહે જીરકે અવવલ, એલેફ ભીહિ લામમીમ ભીહિ
 નઝરકા ઘાયેલ અદાકા ખીસમીલ, ફખનપેમાયેલ સખુનકા કાએલ
 અખીહ ભી હે મસીહ ભી હે ખલીલ ભી હે કલીમ ભી હે
 ચેહુ કાલી કમલીમેં જીલ મીલાના, તરહુ તરહુકી અદા દીખાના
 અરબ કે ચેહુરેપે એન ભીહિ અહદકે પેહલુમે મીમભીહિ
 જીયાદા હદસે હૈ ગોકે ઇસ્ત્યાં, મગર હે તો અકબર ઇસપેનાઝાં
 ફકત વોહુ કહ્દહારહી નહિ હે, રહીમ ભી હે કરીમ ભી હે.

(૫૬) ગઝલે કાદરી.

જખ નુર કે પરદેસે, સાને મહની નીકલી.
 હર સીમાસે આવાજે, અદલાહો ગની નીકલી.

કયા જલવચ્ચે ઝેબા હે, લૌલાકકા રૂતબા હે
 હરચીઝ તેરે સદકે, આલમકી બની નીકલી.
 જસ રાહસે યુઝરેહોં, વૌહ બને જહાં હોકર.
 ઉસ કુચેસે ખુશબુચે, મુશકે ખતની નીકલી.
 અફલાકે નુખુવત કે, તારોંકી ઝલક કયા હે.
 લૌલાકકે સુરજકી ચાહર, બે તની નીકલી.
 ઉસ શાને ફત્તરદાકા મહુશરમેં લીયા દામન
 લો ઉમ્મતે અહુમદકી ખીગળી લી બની નીકલી.
 ખુ જેહલ લઈ જયસે મુનકીર તો નહિં સમજે
 પત્થરસે લી આવાજે હયરત ઝહની નીકલી.
 અદલાહ તોમો અતી હે, કાસમ હે નખી ખ્યારે
 માલુમ ઉન્હેં સબ કુછ, બે કુછસુહની નીકલી.
 યે દીદગે તર મેરે, પયમાનગે ધરિકાં હે
 મય ઇશકે મહમદકી, શીશેસે છની નીકલી.
 જબ કાહરી દમ નીકલે, રૂહ ઉગકે ચલે તૈબા
 લેનેકો કુકે જન્નત, યેહ મનમેં ઠની નીકલે.

(૫૭) ગઝલો અકબર.

મનઝીલે ઇશ્કસે જો ગુઝર જાઈગે.
 નામ દુન્યામેં વોહુ અપના કર જાઈગે.
 સીધે જન્નતમેં વોહુ ખેખતર જાઈગે.
 જો મહમદકી ઉલકતમેં મર જાઈગે.
 કયા દીખાઈગે મુંડ હમ, ગુનાહોંકી જખ
 પેશે હક ગઠળીયાં ખાંધ કર જાઈગે.
 દેખને ભાલને આએ થે કુછ દીનો
 ઇસ ચમનકી ભી હમ સેર કર જાઈગે
 ઇસ સરામેં ઠેહરના નાહુ હે હમેં
 રેહુ ગએ શામ તક તો સહર જાઈગે.
 નઝઅ કે વકત આએ તો કયા ક્ષાએદા
 તુમ ઈધર આએગો હમ ઉધર જાઈગે.
 સીદક દીલસે તુમ અદલાહો અકબર કહો
 કામ ખીગજે હુવે સખ સંલર જાઈગે.

(૫૮) ગઝલો અકબર

સજનકે ધુંધર વાલે ખાલ.

નુરાની મુસ્ત પર કુરખાં, ગવસ કુતુખ અબદાલ—સજનકે
 લટ લટમેં એઅબ્જઝકા લટકા, પુરા ચંચલ અપની હઠકા
 કદમે કદમપે મુરદે જીલાયે, અચલ મચલકી ચાલ—સજનકે
 ધુંધટ ખોલો મુખસે ખોલો, દરશન દેદો ને ચાહો
 દીલતો પહેલેલી દીયા અબ, સદકે જાનો માલ—સજનકે
 અયસા સાઈ અયસા બલમા. ને દેખે વોહ પળલે કલમા.
 ધન દોલત સબ તજકર ધુનથી, ઉમ્મતકી રખવાલ—સજનકે
 ઉમ્મતકી પત રાખન હારે, ઝાતે અહદ કે રાજદુલારે
 નૈયાં ડુબી જાયે લંદરમે, થામ નખી કે લાલ—સજનકે
 મીઠયા મીયાં તુમરીદીન રતીયાં, યાદ આવતહે મીડી બતીયાં
 ખીન દેખે નહીં ચેન પળત હે, જીનાહે જીનજલ—સજનકે
 અય શાહ ખાલે, અકબર કે સબ એબ છુપાલે
 ઈઝઝત રખલેના, જબ અચ્છે ખુરેકી હો પરતાલ—સજનકે

(૫૯) ગઝલો અકબર

મેરી બીગળી બના દેના મોહુદીન અજમેરી,
 મેરે મખદુમ હો તુમ યા મોઈનુદીન અજમેરી.
 અહારેબાગે ચીશ્તી સરવે ગુલબારે બહીશ્તી હેં,
 મોઈનિ બે કસાં મવલા મોઈનુદીન અજમેરી.
 ઝમાના ફયઝ પાતાહે તુમહારે આસ્તાને સે,
 કોઈ ખાલી નહિં જાતા મોઈદીન અજમેરી.
 તસદ્દુક ફયઝકે અપને મુઝેલી કુછ ધન્યાત હો,
 મેં સાયલ હું તેરે દરકા મોઈનુદીન અજમેરી.
 ભરી જીસ જીસને દેગ ઉનકી મુરાદેં હોગઈ પુરી,
 હુઆ તેરી અસર તેરા મોઈનુદીન અજમેરી.
 જો દેખા ગોરસે અકબર નેહર સયમેં નઝર આયા,
 સરાસર આપકા જલવા મોઈનુદીન અજમેરી.

(૬૦) ગઝલો અકબર

શહે કોનેન કે જાની મોહુયયુદીન જલાની,
 ઝીયાએ અસે રહેમાની મોહુયયુદીન જલાની.
 તુમહારે નામસે ઇસલામકે કાલીબમેં જાન આઈ,
 કે હે તુમ રહે ઈમાની મોહુયયુદીન જલાની.

હો તુમ અય ગવસ અઅઝમ, કીખલએ દી
 કઅખએ ધમાં,
 તુમ્હારા કોન હે સાની, મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 હે દોસે અવલીયા અલ્લાહકી ઝીનત કદમ તેરા,
 મલક કરતે હે દરખાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 'ધલિયયા યા મુબારક' ગયખસે આવાઝ આતીથી,
 કે થે મહમુએ સુખહાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 ખરાતી દુલ્હા એર દુલ્હન કી કીસ્તી નીકલી,
 બુદયા કે
 ગઈ અરકોંકી તુઝ્યાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મેરી આંખોંમેં દીલમેં આઈયે મનઝુર કરલીજે,
 ગરીબોંકી ચેહ મેહમાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મેરે આઈનએ દીલકો જીલાદો ફયઝે ધરિફાંસે,
 હા ચેહ કંદીલ નુરાની, મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મુરીદોંકી જમાઅત કે તસદ્દુક અપને અકબરકી,
 ચેહ ખો દીજે પરેશાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.

(૬૧) દરખારે કલીયર શરીફ

મેરી આંખોંમેં હે જલવા અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 મેં દીવાના હું મવલાના અલાઉદ્દીન સાખીરકા.

ગદા ઇસિ આસ્તાને કે નચાહે તાજે સુલતાની
અજબ દરબાર હે મવલા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
ચલા અયતીશનગાન જામે વેહુદત ફરત કલીયરકો,
હે ઉમદા ફયઝકા દરયા અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
ચેહુ નોખત આગઈ જાતા હે એક આલમ ઝીયારતકો,
ખજાએ હીંદમેં ડંકા અલાઉદ્દીન સાખીરકા
જામે મંજુર હો શાને ઇલા દેખની ઝાહીર
વોહુ આકર દેખલે જલવા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
ન ખાયા આપને ખાના ઝમાનેકો ખીલાતે થે
લકબ ઇસિ સપ્રમેં પાયા, અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
તમન્ના ગુલશને ફીરદોસકી દુન્યામેં હો જીરકો.
વોહુ આકર દેખલે રોઝા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
હુઈ મસજીદ શાહીદ ચોરદખ ગયે જોથે વહાં હાઝીર.
ખુદાકા કેહુર હે જઝબા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
કોઈ પુછે કે અકબર કીસકા ખરદહ હે તો કેહુ દુગાં,
અલાઉદ્દીન સાખીરકા અલાદીન સાખીરકા.

(૬૨) ગઝલે અકબર.

લવલાક-લમ્હા-હે કદે ઝેખાએ મહુમ્મદ. (સલ)
કવનેનકી ઝીનત હે-તજદ્વાએ મહુમ્મદ. (સલ)

- ખાલીપે ચેહ ફરમાતે હુવે આચે મહંમદ. (સલ)
- ઉઠ દેખલે અબ સુરતે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- દેખી જો અદાંચે કદે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- એ સાખતા હુરોને કહા-હાચે મહંમદ. (સલ)
- હુરોને કહા મહરબા-ઉમ્મતલી હે હુમરાહ
ફીરદોસમેં દુદહા કી તરહ આચે મહંમદ (સલ)
- આતી હે નઝર સુરતે અનવારે ઇલાહી
આઈનચે સુખહાન હે સીમાચે મહંમદ. (સલ)
- શી નુરકે કાલીબ મેં હત રેહમતે સુખહાન
અચ્છી ન હો કયું સુરતે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- ખોયા ગયા હકસે જો મુખાલીફ હુવા ઉસકા
મીલ જાયે ખુદાસે જીસે મીલ જાયે મહંમદ. (સલ)
- લે આઈ ઉન્હે અશ્સિ ઉમ્મત કી મહુખ્ખત
બખશાતે હી જલદીસે ચલે આચે મહંમદ (સલ)
- જંગલમેં મુઝે છોગ ચલે કાફલે વાલે
રેહ જાયે ન પરદેસમેં શયદાચે મહંમદ. (સલ)
- અકબરકો અગરજલવાદીખાદોદમે આખીર
હુસરતકી તરહ જાન નીકલ જાયે મહંમદ (સલ)

(૬૩) ખમસા

કમલી ઓળ હુવે અય નાઝકે પાલે આળ,
 અપને કહમોમેં મેરી આંખેં લગાલે આળ.
 અય મેરે આલમે રોયા કે ઉળલા આળ,
 ખવાખમેં જુલફકે મુખડેસે હઠાલે આળ,
 બે નકાખ આજતો અય મેસુખોં ચાલે આળ.

ખાકસે અપને મુસાફીરકે હઠાલે આળ,
 દૂર મનઝીલ હે ગરીબોંકી દુઆલે આળ.
 બે બસી પર મેરી સખ કરતેહેં નાલે આળ.
 બે કસી પર મેરી ખું રોતે હેં જાલે આળ,
 રાહમેં છોડ ગયે કાફલેવાલે આળ.

અંખીયામેં સે કીસીને નયેહ રૂતખા પાયા,
 તુઝપે અલ્લાહ હે યુસુફપે જુલેખા શયદા;
 કોનહે અર્શ મકાં કોનહે શાહે દોસરા.

કોનહે માહે અરખ કોનહે મેહબુબે ખુદા;
 અય દો આલમ કે હસીનોંસે નીરાલે આળ.

અય મસીહા મેરે કયા રંગ દીખા રખખા હે,
 મરી બાલીપે તખીઓંકો ખીઠા રખખા હે.
 મલકુલ મોતને ગો શોર મચા રખખા હે,

દમ તેરી દીદકો આંખોમેં લગા રખ્યા હે,
લે રહે હેં તેરે ખીમાર સંભાલે આબ.

મેરે મન મેરે ઈસ્ત્યાં મુઝે શરમાતે હેં
મુઝે જન્નતમેં સીવા ગીન્તી મેં કબ આતે હેં
ખાલખીકા ન હો આમાલ કો તુલવાતે હેં
હું સયાહુકાર મેરે એખ ખુલે જાતે હેં
કમલીવાલે મુઝે કબલીમેં છુપાલે આબ.

હમસે આસીહેં ગીરાં ખાલ મુખુકરવ મોહતાત,
નેકીયોંકી હે કમી ખારે ગુનહકી અફરાત;
થકે માંદોં મેં કહાં પાર ઉતરનેકી ખીસાત.
દેખતેહેં તુઝે ફીર ફીરકે ઝઈફાને સીરાત.
ડગમગાતે હેં કદમ કોન સંભાલે આબ.

શખે મોરાજમેં કયા હુત્ક થા અદલાહો ગની,
ખુદ કહા ખાલીકે અકબરનેકે અય મેરે નખી,
દોનો આલમકે ખઝાનોંકી તુઝે લી કુંજ.
વકફ હે તેરે લીયે દોલતે કનઝે મખફી,
ખુલ ગયે હુક્ત સમાવાત કે તાલે આબ.

મુતતસીલ અશકે જખ વોહ શહે ખતહા ગુઝરા,
ખોલે કુદસી કે વોહ અદ્લાહકા ખ્યારા આયા;

ધુમથી ચાર તરફ સદ્દે અલા સદ્દે અલા

પહોંચ્યા મહાબુખ તો મશશાતએ રહમતને કહા,
ખીલવતે રાઝમે અય નાઝ કે પાલે આન.

ખીલવતે રાઝસે ફીર અશ્ચિ આવાઝ આઈ,
મેરે મહાબુખ ખુશ અસલુખ રસુલે અરખી,
અય મેરે લાડલે આય હાશમીઓ મુત્તલખી.

હમને ખુશ હોકે તુઝે સારી ખુદાઈ બખશી,
અપને બદોં કે કીયા તેરે હવાલે આન.

ગુલે ખૂબી હેતું ચોર ગુલશને વેહદતહેયહાં
જુસ્કી મુસ્તહેતું ચોર હુસ્નકી સીરત હે યહાં
માયએ નાઝહેતું ચોર સાયએ ઉલકત હે યહાં

રંગે વેહદત હે યહાં ગુન્થએ ઉલકત હે યહાં
અય ગુલે ગુલશને લવ લાક લમા લે આન.

હમને દેખા તુઝે તું દેખ હમારા જલવા
બે તકલ્લુફ યહાં પેહને હુવે નઅલેન આન.
આલીન તાલીઓ મતલુબમેં પરદા કયસા

લખકાં અપના મકાં અર્શ સમજ ફર્શ અપના
તું હમારા તેરે હમ ચાહને વાલે આન.

હાથે દીલ એક જવાને મદનીને છીનાં.
 આરજુ હે કે મદીને મેં હો મરના છુના.
 અકબર આતા નહિ ખુશ હીંદમે ખાના પીના.
 સુરતે લાલચે પુરદાગ બયાંકા સીના.
 પણ રહે હેં તેરે ખીમારકે લાલે આબ.

(૬૪) ગઝલે રફઅત (સુરતી)

તુરે મોહમદ તુરે ખુદા હે સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમ,
 શાને મોહમદ સબસે સીવા હે સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમ.
 હકકી તમ્લલી રૂપસે તુમાયાં આપકી ઝાત અય સરવરે ઝીશાં
 આઇનચે અનવારે ખુદા હે સલ્લલાહો અલય હે વસલ્લમ.
 અય દીલે ગમગીં હે પચે તસકીં નામે સહે દીં ખતમે નખીયયીં
 વિદ્ હમારા સુખડો મસા હે સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમ.
 દોનો જહાંમેં ઉસકા લલાહે ઉસકે લીયે ફીરદોસમેં જા હે
 છુસ્ને ઝબાંસે અપની કહા હે સલ્લ લલાહો અલયહે વસલ્લમ.
 રફઅતે ખસ્ત આપકા બંદા આપકે દરકત પોંહચે મવલા.
 આપસે કોસોં દૂર પડા હે સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમ.

(૬૫) ગઝલે રફઅત (સુરતી)

અલ મદદ અયત ઈસ્ક સરવર તક પોંહચનાં ચાહિયે
 રોઝચે મહબુબે દાવર તક પોંચના ચાહિયે

હે યહીસે રાહ સીધી ગુલશને ફીરદોસકી
 ચર્ત યેહ હે આપકે દરતક પોંહચના ચાહિયે
 ઉન નિગાહોં કે સહીદોંમે હે મેરા લી શુમાર
 તેગ કા પાની મેરે સરતક પોંહચના ચાહિયે
 ખોફ કયા મેહસર કા જખ “મન આરા કપ્રી” હે ખખર
 આંખેરોંકો કપ્રે અતહર તક પોંચના ચાહિયે
 સજદા કરતે કરતે બના ચાહિયે તોફૂએ ચાર
 સરકે બલ મહુખખ કે દરતક પોંચના ચાહિયે

(૬૬) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (મુરતી)

ખીંચ ગઈ તસવીરે રૂખસારે પયખર આંખમે
 એક કાંટા સા ખટકતા હે ગુલેતર આંખમે
 વોહ હુબુમે આંખેસં વોહ આશિકોં કી લીજ લાજ
 ખસ ગયા હે ગુલશને તયબાકા મનઝર આંખમે
 થા અજબ એઅજબ-નાખીના લી ખીના હો ગયે
 ખાકે પાએ અહમદે મુરસલ લગાકે આંખમે.
 ખવાખમે દેખીહે ઉનકે રૂએ અનવરકી ઝલક
 મેહુર અખ અચતા નહિં ઝરસા ખરાખર આંખમે
 અય ખુશા તકદીર અય સલ્લે અલા મેરે નસીખ.
 આપને મસકન બનાયા નુર બનકર આંખમે

આપકી ઉલકતકા દરયા મોજઝન રગ રગમેં હે
 આપકા દીલમેં તસવવુર આપકા ઘર આંખમેં.
 નુર આંખોંકા ખળાના હો જીસે મંજુર નુર
 વેહુ લગાદે ખાકે દેહુલીઝે પયમખર આંખમેં.

(૬૭) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

આપકે જેરે કદમ હે અર્શે અઅઝમ યા નખી.
 સેફતા હે આપપર ખલ્લાકે આલમ યા નખી.
 સોરથા સલ્લે અલા સલ્લે અલાકા હુરતરફ
 અર્શપર હકને ખુલાયા તુમકો જીસ દમ યા નખી.
 ચર્ખે હકતુમસે ગુઝરકર આપ પોંહચે અર્શપર
 રેહુ ગયે ચોથે ફલકપર ઇખને મરયમ યા નખી.
 યા શફીઉલ મુઝ નખી-યા રેહુમ તુલ લીલ આલમી
 યા મોહમ્મદ મુસ્તુફા (સલ.) યા શાહે આલમ યા નખી
 મુસહફે આરિઝ તુમારા ગર કલામુલ્લાહ હે
 હે જખીં તફ્સીરે કુરઆને મોઅઝઝમ યા નખી.
 હે દવાએ દર્દે દીલ નામે મુખારક આપકા
 ઝખમેં ઇસ્ત્યાં કે લીયે હો આપ મરહુમ યા નખી.
 તાઝા ગમ કખતક સહુ મંચ કયા કફ રોઝકા એક,
 કીજીએ અપને કરમસે શાદ ખુરરમ યા નખી.

આપકે સદકે મેં બખસેગા હુમે રખણુલ ઉલા,
 આપહેં ખાલીક કે ખ્યારે-આપકે હુમ-યા નખી
 અફને દામનમે છુપાના નુર કે બેહરે ખુદા.
 હો સવા નેઝેપે જળ ખુરશીદે આઝમ-યા નખી.

(૬૮) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

કીસ તરહ અદા વસ્કે શહે જીનો બશર હો
 જો કાને રીસાલત હો-નુખુવતકા ગોહર હો
 બે ખુદ રહું દુન્યાકી ન ઉકળાકી બખર હો
 બસ સુરતે મહુખુબે ખુદા પેશે નઝર હો.
 હરગીઝ ન જલાયેગી ઉસે નારે જહન્નમ,
 જીસ દીલમેં મહમદકી મોહુખતકા અસર હો.
 તુમ માલીકે જન્નતહો તુમ્હી કાસીમે કવસર
 તુમ સરવરે આલમ હો, તુમ્હી ફખરે બશર હો.
 હુમદમ યેહુ તમન્નાહે દીલે ઝારકી યારખ
 યેહુ ઉઝ મેરી રાઝયે સરવરપે બશર હો
 હુરદમ યેહુ દોઆ હે મેરી દરગાહે ખુદામે
 તયબાકો સફર હો મેરા તયખ મેં ગુઝરહો
 તારીકીએ મરકદકા હુમે ખોદ હો કયું કર
 જળ કબ્રમે તસવીરે નખી પેશે નઝર હો.

પોંદ્યાના સલામ ઉંનકો મેરા બાદે સખા તુ
જળ તેરા મઝારે શહે તયબાપે ગુઝર હો.
કલમાહો મહમદ (સલ) કા ઉસે વિદે ખુદાયા
જળ નુર કા ઈસ આલમે ફાનીસે સફર હો.

(૬૬) ગઝલે નુર તલમીઝ રફઅત (સુરતી)

ખીમારીએ ઈચ્યાંકે તખીબ અહમદે મુરસલ.
ખદલાકે દો આલમ કે હખીબ અહમદે મુરસલ.
નઅલેન સમેત આપ ગયે અર્શે ઉલાપર
હે આપકા રૂખાલી અજબ અહમદે મુરસલ.
કુછ એર નહિં ઈસકે સીવા દીલમે તમન્ના.
હો આપકા દીદાર નસીબ અહમદે મુરસલ.
દુન્યાકે શેહનશાહ ગદા આપકે આગે
એર આપ ગરીબોંકે ગરીબ અહમદે મુરસલ.
અય નુર સતાઈગે નફીરેન તુઝે કયા
જળ કબ્રમે હો તેરે કરીબ અહમદે મુરસલ.

(૭૦) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

મંય આપકી ઉમ્મતમે હું યા અહમદે મુરસલ
ઉમ્મીદે શકાઅતમે હું યા અહમદે મુરસલ
મુશકિલમે હું મુશકિલમે હું ઈમિદાદકો પોંદ્યા.

આકૃતમે હું આકૃતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 મંચ આપકે દરબારમે પોહયું તો થેહ સમજું
 જન્નતમે હું જન્નતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 યાદે રૂખે પુરનુરમે રેહતા હું હુમેશા
 દીદારકી હસરતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 મંચ આપ કે અલતાફે ઇનાયાતો કરમસે
 ખુશનુહ હું રાહતમે હું યા અહમદે મુરસલ
 હો ખંજરે અશુ કે શહીદોમે મેરા નામ,
 અરમાને શહાદત મેં હું યા અહમદે મુરસલ.
 ઘેરા હે મુઝે દરદો ગમે રંજો મહનને
 સો તરહકી આકૃતમે હું યા અહમદે મુરસલ.

(૭૧) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (મુરતી)

મેરા દીનો ઇમાન—કુરઆનહે
 મેરા દીલ—મેરી જાન—કુરઆન હે
 વઝીફા હે યા રખ તેરે નામકા,
 મેરા વિદ્ કુરઆન કુરઆન હે
 તમન્ના થેહી—મેરી હસરત થેહી
 મેરા શોકો અરમાન—કુરઆન હે
 કીતાબે ઇલાહી કલામે ખુદા—

ચેહ મુસહુદ, ચેહ પુરકાન-કુરઆન હે
ખલાઓં મેં આફતમે તુફાનમેં

૨ હુમારા નીગેહબાન—કુરઆન હે
દવાએ દીલે દર્દમંદાં ચેહી

ગુનાહોંકા દરમાન—કુરઆન હે
હે નારે જહન્નમ સે આઝાદ વોહ

જે પગતા મુસલમાન—કુરઆન હે
ન છુના કલી જે વઝુ મોમીનો

રહે ધીયાન હુરઆન—કુરઆન હે
ખઝાનાહે ઇલમે ઇલાહીકા ચેહ

હુરે જેહરે ઇરફાંન—કુરઆન હે
ન ખાએગી મટટી ઉસે કપ્રકી

જીસે હીફઝ અય જાન—કુરઆન હે
પજો નુર તુમ ઇસકો શામે સહર

કે ખાલીકકા ફરમાન કુરઆન હે
(૭૨) ગઝલે—અદબ.

ન મંચ જમશીદકા હુમસર, ન કીસમતકા સીકંદર હું
મગર ચે ફ્રખ કયા કમ હય કેહ મદદાહે પયગ્ગર હું.

તુમહારા હી મંચ ખીમાર સુહખત હું રહે ખત્તા
 તુમહીસે મંચ તલખગાર ઈલાને કલ્મ મુઝતર હું.
 કીયામત મેં મુઝે લી દીલકા હોગ શરફ હાસિલ
 કે એક મંચ લી અઝલસે આશિકે રૂચ પયમ્બર હું
 તમન્ના હુકમરાની કી ન તાન્ને તખ્ત કી ખવાહીશ
 ગદાર્દ મંચ રસુલિલ્લાહ કી શાહોંસે બળહકર હું.
 સુધા કર નિચુતે જુલ્ફે નખી એ ખુદ કયા તુને
 બોહોત મમ્નુન મંચ તેરા નસીમે રૂહ પરવર હું.
 ઝબાં મંચ હૈં મેરી જોહર ભરે તેગે દોપેકર કે
 નકિંવ મનકર હરેં મદદાહ અબરૂએ પયમ્બર હું.
 દીખાદો દબદબા ફાફક આઝમ કે ઝમાનેકા
 મંચ ફિર ઉસ દૌરકા મુશ્તાક અય મહબુબદાવર હું.
 પુલે પુલે ચમન દીને નખીકા રોઝે મહુશર તક
 હુઆ મકબુલ હો મંચ મુસ્તજી અય રખ અકબર હું.
 “અદબ” મુઝકો અમીરોં આર અમીરીસે ગરઝ કયા હુય
 ગદાએ સાકીએ કૌસર ગુલામાને પયમ્બર હું.

(૭૩) ગઝલે અદબ.

વદદહા, ઉતરી હે શાને રૂએ પુર તનવીર મંચ
 એફકી તોમીદ હુય વલ્લલયલકી તફસીર મંચ

હો સકે કયા મિદ્દહતે મિસ્ત્રાને અખરૂએ રસુલ
 તીર હય વોહ તીર મંચ શમ્શીર હય શમ્શીર મંચ
 ખાકે કુએ મુસ્તુફા અકસીરસે ભી હય સીવા
 કીસ લીએ મંચ દીલ જલાવું ખ્યાલિશે અકસીર મંચ
 બે ગદાએ મુસ્તુફા હય ઉસ્કા ક્રિયા હય પુચ્છના
 ખજહકે હય વોહ “કસરો ફગપુરસે” તોકીર મંચ
 વસ્કે અખરૂએ નખીસે કટ ગયા દુશમનકા દીલ
 કાટયેહ દેખી નહીં હમને કીસી શમ્શીર મંચ
 જાં નિસારે આલે પયગંબર મુજેહ કેહતે હંચ સખ
 ઝીંદગી કટતી હય વસ્કે શખ્ખરો શખ્ખીર મંચ
 ખરતવ રૂએ નખી ઉસપર ન પજહતા અય “અદખ”
 તો નહોતી યે ઝિયા ખુશીદે પુરતન પીર મંચ

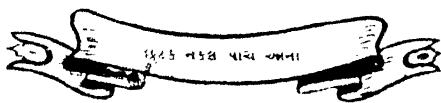
દીગર

ગોઅસર કુચ્છભી નહીં હય નાલા શખ્ખીર મંચ
 ફિર ભી રવઝન પગગએ હંચ આસમાને પીર મંચ
 માતી કુદરતને ખુદ હાથોસે અપને ખીચદી
 ચાર આંદ અય જાન લગે હંચ યું તિરી તસવીર મંચ

(૭૪) ગઝલો અદખ.

હર વકત મેરે લખપે સનાચે હુઝુર હય
 હરદમ તુઝલે રહમતે રખે ગપુર હય.
 મહબુબે જુલઝલાલ તુમહારા વો તુર હય
 જીસકા તમામ કોનોમકાં મંચ ઝહુર હય.
 રેહતે હંચ મસ્ત બાહુચે ધશકે નખી સેહમ
 અહિંદ કો તીશનગીચે 'શરાબે તુહુર હય.
 આચે નખી કે ચેહુરચે રવશનકે સામને
 ખુશીંદ કો જો અપની ઝિયા પે ગુઝર હય.
 કીતના મંચ ખુશ નસીબ હું ઉસદમ ઝહે નસીબ
 પેશે નિગાહે શોક જમાલ હુઝુર હય.
 જાચે કહાં મદીનેસે શયદાચે મુસ્તુફા
 પોંહુચે વો ખદ્દ મંચ જીસે અરમાન હુર હય
 હે રસુલે પાક મંચ રેહ રેહ કે દીલ મેરા
 સમઝાચો લાખ ફીર બી તળપતા ઝુઝર હય.
 નખીયોં મેં હય 'કલીમ, કોઈ તો કોઈ' મસીહ,
 મવલા મેરા હખીબ ખુદાચે ગપુર હય.
 કયા ઉસ્કી નઅતે પાક "અદખ,, મુજસેહો રકમ
 મદદાહુ જીસકા આપ ખુદાચે ગિયુર હય.

દર મરસામી માસની પહેલી તારીખે પ્રગટ થતું
૦૦ : ગુજરાતનું માનીતું માસિક : ૦૦



હિંદમાં રૂ. ૩

પરદેશમાં શી. ૬

દરેક પ્રકારની મનગમતી વાનગીઓથી ભરપૂર
મરણ ભાષા અને મનદર છપાવે. છતાં લવાજમ માત્ર રૂ. ૩

શુ' હજી તમે તેના ગ્રાહક નથી થયા ?

આજેના લખાણ — મેનેજર : સાહિત્ય સંદેશ (જી. મુરતી)

[નમૂનાનો ચેક મફત]

“મુસલમાન” કોણ ?

ઈસ્લામ અને ઈસ્લામીઓની હિમાયત કરનાર, ઈસ્લામનું ખરું શિક્ષણ અને ખુશીઓથી ગુજરાતી જગતને વાકિફ કરનાર, શત્રુઓના હુમલાઓના સચોટ પરંતુ સખ્ય જવાબ આપનાર, મુસ્લિમ ગુજરાતને મુસ્લિમ જગતથી જાણુકાર સમજાવનાર હુકમાં ઈસ્લામીઓની ખતલી હિમાયત અને તેમને હિદાયત કરનાર “મુસલમાન” જ મુઅમ્મદી લખતે હેઠ અમદાવાદ સુધીમાં કક્ત એક એકલું અને અનેક પેપર છે માટે “મુસલમાન”ના ગ્રાહક થવું ગ્રાહક કરી આપવું એનો દરેક મુસલમાનની ફરજ રહી. પોતાના ધંધાની જાહેરાત “મુસલમાન” માં છપાવી એ દરેક મુસ્લિમની જરૂરીની ખાસ ફરજ છે “મુસલમાન”નો નમુનો જોવો હોય તો મોકલો એક આનાની પોસ્ટેજ ટીકીટો ત્રીજાના સરનામે:-

—વાર્ષિક લવાજમના દર—

હિન્દ ખાતે રૂ. ૨૫—

—પરદેશ ખાતે શિલીંગ ૬

મેનેજર—

“મુસલમાન”

સંદેર છ. સુરત.

આ પુસ્તક:-

સુરત ભાગાનાલાખ રોડ, પર આવેલા

મુસ્લિમ-ગુજરાત પ્રેસમાં

અબ્દુલ્લાહ કમરૂદ્દીન સેયિદ છાપ્યું.

